

ધરિનના બાદશાહ જહાંગીરના છોકરા
અસાધ અને અમન્યાની વારતા.

તેની બેન પ્રદુષ્ટ સહેજદીની બહાદુરી.

રચનાર તથા છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

ત્રવાડી. માધવજી પ્રેમજી,

તથા

પટેલ. બાપુજી ગોકળદાસ.

અમદાવાદ

“વિજય પ્રવર્તક” પ્રેસમાં છાપી.

સર્વે હક્ક સ્થાપિત.

સંવત ૧૯૫૦.

શ્રવે ૧૯૪૩.

કીંમત ૨-૬-૦

ધરિનના બાદશાહ જહાંગીરના છોકરા અસાંધ અને અમન્યાની વારતા.

તેની બેન બદુબુ સહેમદીની બહાદુરી

અસલના વખતમાં ધરિન દેશમાં તહેરાન કરીને નમ્ર છે તે-
માં જરથોસ્ત ધર્મ પાળનારે અગ્નિ ઉપાશક જહાંગીર નામનો બા-
દશાહ રાજ કરતો હતો, તેને એસુમાર લશ્કર હતું વળી જાઝ ઝ-
વેરનો તો પારજ નહીં, તેને અખુટ ખમનો હતો, તે બાદશાહ ને-
હી ટેકોનો પાક હતો, તેમ પોતાની રૈયત ઉપર રૈય નજરથી જોતો,
તેને અદલ ઇન્સાફ આપતો, તેને ચોરાશી હરમો હતી, તે છતા
બાદશાહને ફરજન નહોતું તેથી ઉદાસ રહેતો હમેશ આતશ મેહે-
રામની ભક્તિ કરી ખુશના શુકરાણ કરતો, અને દરીયાની બંધી
કરી ખાણ ખાતો, સૂજી સ્તુતિ કરી કહેતો કે ઓ બામદાદ
મારે પેટ ફરજન નથી તેથી ઉદાસ છું. તું મારા ઉપર મહેરબાની
કરી બે સહેમદા અને એક સહેમદી આપજે તો હું તારા પાડ
માનીશ એમ હમેશા કહેતો તે એક વખત પોતે એકસો મધરાતને
સમે નમ્રમાં ફરવા નીકળ્યો, તે વારુધર મડપ જોધને જોદાગરોની
શેરીએ ગયો તેના જમકાદાર દિવાનખાનાઓ, બેઠકો, બાગ, બગી-
ચાં, મેદલ વિગેરે જોધને ખાસ બજારે આવ્યો તે શહેરનો ભમ-
કાદાર બજાર જોધ નાણાવટમાં થઈ કંદોષ ઓળખા ગયો, અને જુ-
ઓછે તો તરફવાર વાનીઓ, પકવાનો જોધ ખુશી થયો કે મારા

શહેરમાં મારાખી ખાણુ જેવું ખાણુ પકવનાર યા લેનાર શેખી
 લોકો ધણા છે તેમ બહીઆરા લોકો કંખાખ, મદર, નાન, પુલાવ,
 ટુગોસ્ત, ડઅલરોટી, બીરકુટ, બુજલી માછલી વિગેરે તરેહવાર લે-
 હેજતદાર ગરમા ગરમી ખાણુ એક અગ્રણી આખી લીધું, વળી એક
 જામ દારૂનો લઈ આરામ યાગમાં ગયો, તેને કાંઈ ઝોળખી શકતું
 નથી કેમકે તેણે શોદાગરનો પોશાક પેહેરેલો હતો તેથી અમીર ઉ-
 મરાવો એડેલા હતા તેણે પોતાના શાહને પીછાડ્યો નહીં અને
 બાદશાહ ખાણુ ખાઈ હોજમાં વળ્યું કરી કસતી બદલી કરી તે અ-
 મીર ઉમરાવના મેહેલમાં ગયો. એટલામાં બરજોખ શોદાગરનો મે-
 હેજ તેની નજરે પડ્યો તે જોઈ બાદશાહ ધણે ખુશી થયો તેના
 દિવાનખાનામાં બરજોખની બે છોકરીઓ પુનમના ચંદના જેવી કા-
 ન્તીવાળીઓ બેઠી હતી. તે એક બીજાને કહેવા લાગી કે ઓ મ-
 હાગે વહાલી બેન, મલીકાજરીપુસ જો કદી બાદશાહનો ખોજો (ગુ-
 લામ) મારી સાથે નેકા કરે તો હું બાદશાહના કરતા અધિક સખ
 બોમ્બુ કેમકે તેનું લેહેજતદાર ખાણુ પહેલું અમારા હાથમાં આવે,
 તેથી મજેદાર ખાણુ ખાઈ વળી હરમોના પોશાક તરેહવાર મને મ-
 જો તેમ હીરા માણેક જડેલા તખ્તો કીંવા રેરામના ગાલીચા બી-
 છાવેના હોય તેના ઉપર વખત બે વખત બેસવાની મળે પડે ઓ
 મારી વહાલી બેન, હું મારા નેકા કાનરોજ શાહના હજીગી સુલા-
 મની સાથે કરવાની તેણી નીચે જાય તેવે મલીકાજરીપુસે કહ્યું કે
 જો કદી બાદશાહ મારી સાથે નેકા કરે તો હું તેને બે સેહેમદા
 અને એક સેહેમદી જલ્દી આપુ, કેમકે બાદશાહને ચોરાસી હરમો
 હતા ફરજન નથી, તેથી હમેશ ઉદાસ રહે છે. ઓ પુસજરીપુસ મા-
 રી મોટી બેન તું ખવાસ ઉપર ખુશી થઈ તેની સાથે નેકા કરશે

તો હું બાદશાહની સાથે નેકા કરવાની છું એવા મહીકાના સુખ-
 માંથી શબ્દ નીકળ્યા તે બાદશાહે કાનોકાન સાંભળ્યા, તેથી શાહની
 અશ્રુતિનો પારજ રહ્યો નહીં. યા ખુદ પાક પર્વરદીગર તુ માનક છે
 તારા મિવાય દુનિયામાં બીજો કોઈ નથી એ આતસ બહેરામ જર-
 તોરય ધર્મના આગેવાન તુહીતુહી એમ ખુદાની શુકરાત કરી પો-
 તાના રાજ મેહેલ તરફ ગયો, અને આરામ લઈ વહાણ વાગે ઉઠીને
 સૂર્યની બદલી કરી કસતી ફેરવી દિગ્યાકિનારે ગયો, એટલામાં પુલ-
 જરીનપુસે બાદશાહના હજુરી યુલામને બોલાવી તેની સાથે નકા કરી
 બાદશાહના મેહેલમાં ગઈ અને હરમની લોડી થઈ રહી, બાદશાહ
 બદલી કરી રાજમેહેલમાં આવ્યો, અને એણે ખાણ ખાધુ એટલા-
 માં બોમ્બે આવે ખબર આપી કે બરજોખ સોદાગરની છોકરી
 પુલજરીનપુસના નેકા આપના હજુરી યુલામની સાથે કર્યા તે ન-
 કરને ખુશ્નરત નાજની મળી તેથી પુલ્લીને ઢોલ થયો છે તે બી-
 ના બાદશાહે સાંભળી તેથી માદ આવ્યું કે કાલ રાત્રે હું બરજોખ-
 ના મેહેલ આગળ ઉભેલો હતો તે વખતે તેની છોકરી મહીકાજરી-
 પુમ કહેતી હતી કે હું બાદશાહને બે સેહેમદા થા એક સેહેમદી
 જણી આપુ એમ કરી બોમ્બેને હુકમ કર્યો કે તું જલદી બરજોખ
 સોદાગરને ઘેર જા, અને તેને કહેજે કે તારી છોકરી મહીકાજરી-
 પુસની જોડે નકા કરવા બાદશાહ આવે છે માટે તુ તારી તૈયારી-
 મા રહેજે બાદશાહના એવા શુકન સાંભળી બોમ્બે બરજોખપાસે
 ગયો અને તેને કહેવા લાગ્યો કે બાદશાહે હુકમ કરમાવ્યો છે કે તા-
 રી છોકરીના નકા કરવા આજરોજ બાદશાહ આવવાનો છે માટે તુ
 તારે દિવાનખાનુ શબ્દભારી તૈયાર રહેજે એવું બોમ્બે બોલ્યું
 સંજોગી બરજોખના હરમનો પારજ રહ્યો નહીં. તે ખુદાનાં શુકરાત

કરી કસતી ફેરવી હરખભેર પોતાની બૈરી યા છોકરી પાસે ગયેલ
 ને તેને કહેવા લાગ્યો કે આજે આપણી મલીકાજરીપુત્રને બાદશા-
 હની જોડે પરણાવવાની છે માટે ચાકર નક્કરને હુકમ કરો કે, દિના-
 નખાના શણુગારે એઠલામાં નક્કર ચાકર આરીને તરહેવાર જરીના
 માલોચા યા સોના રૂપાના તખ્ત, ખુરસીઓ, સીંદામનો ગોઠવવા
 લાગ્યા, તેમ હીરા, માણિકી, આકૃત જર, ઝવેરનાં, તોરણ બાધ્યા
 તરહેવાર ખીલોરના તખ્ત મુક્યા, હાડીઓ, જમરૂખ, વાલ્સર વિગેરે
 તરહેવાર રૂસની કરી તેથી મેહેન બામદાદ થઈ ખુશી ખુરશીથી
 માજવા લાગ્યો વિરિધ પ્રકારના વાજીત્ર વાગવા માડ્યા, બરજોખ-
 નાં સમાવહાવા યા ખીજા સોદાગરો કીવા વેપારીઓ એકઠા થયા,
 બાદશાહની રવારી બબકાદર સેહેરમાં ફરી બરજોખને ઘેર આવી,
 તેની સાથે અમીર ઉમરાવો યા અધ્યાયો આબ્યા બરજોખ બાદ-
 શાહની સામે આવ્યો અને અદગથી સલામ કરી બચ્ચી લઈ શા-
 હને પોતા ॥ મેહેનમાં લઈ ગયો અને તેની સાથે સર્વ દરબારીઓ
 ગયા બાદશાહ હીરા માણિકીના શણુગારેલા તખ્ત ઉપર બેઠો અને
 અર્ધ દરબારીઓએ અદગથી સલામ કરી સૌ સૌને ઠેકાણે બેઠા, અ-
 ધ્યાય લોટા બચુવા માડ્યા, લખનકિયાની બરજોખે તૈયારી કરી પો-
 તાની છોકરી મલીકાને જર ઝવેરથી શણુગારી બાદશાહની પાસે બે-
 સાડી, આતસ બેહેરામની પુજા કીધી, અધ્યાયે જરતોરત ધર્મ
 પ્રમાણે લખનકિયા કરારી સલામનો ખુશી થયા, બાણ તૈયાર થયું
 સરાયની જામો ઉડવા માડી, ગદાસ ગટમગટ ઉડવા માડ્યા, ઘોસ,
 પુલાવ, નાન, કપાળ, ડબલરોટી, ખીરકુટ યા તરહેવાર પકવાનો વા-
 નીઓની રકાખીઓ ટેબલ ઉપર મુકી બાદશાહ યા દરબારીઓ બાણ
 આઈ દ્રાગત થયા, પાન સોપારી એલચી લવીંગ દાલચીની વિગેરે

મુખવાસ કરી સરાખના પ્યાલા મટગટાથી તૈયાર થયા, બરજોએ પો-
 તાની છોકરી મધીકાજરીપુસને વહેલમા બેસાડી બાદશાહ જોડે મો-
 કની સાહની જ્વારી ફરીયાદિનારે મધ, તેણે દગિયાની બદગી કરી બ-
 ન્નેએ કસતી ફેરવી ખુદાનાં શુક્રાન કરી પોતાના મેહેલમા ગયા, અને
 દુનિયાતું સુખ હાસલ કીધું, એમ એશઆરામ કરી પોતાના
 દિવસ ખુશીથી ગુજારતા અને ખુદા આગળ એમ માગતા કે અ-
 મારી મુરાદ તુ પુરી કરશે. હવે મલિકાની બેન પુલજરી જે બાદ-
 શાહના ગુલામ જોડે પરણી છે તે પોતાની નાની બેનની ગુલામડી
 થઇ તેથી તેના મનમા અતિ ખેદ ઉત્પન્ન થયો તે પોતાના મન
 સાથે કહેવા લાગી કે આ રડી મારી ઉપરી થઇ હું તેની ગુલામ-
 ડી બની તો મારે તેના હુકમમા વર્તવું પડે છે, જો હું ખરી હજી-
 તો તેનું સમજવું મને એ રીતે કરે તે હમેશ તેની પેરવીમા રહેતી
 અને મધીકાજરીપુમ તેનું પકવેલું ખાણું ખાતી નહીં, તેમ તેનો
 બરોસો બરાબર રાખતી નહોતી ખુદાએ તેના ઉપર મેહેરમાની
 કરી સારો દહાડો આપ્યો, અને પોતાની હરમને દહાડા રહ્યા, તે-
 થી બાદશાહની ખુશાલીનો પારજ રહ્યો નહીં પોતાની માનીતી ક-
 રી પોતાની હજુરમા રાખી થોડે દહાડે પ્રસવની વખત આવી એ-
 ટલે તેની બેન પુલજરીન મઝીકાને કહેવા લાગી કે આ મારી વ-
 હાલા બેન તને ખુદાએ અધિક ઇલાકામ આપ્યો છે તેથી હું તારી
 ગુલામ તરીકેજી અરે આપણે એક બાપના ફરજન છઈએ, તે છ-
 ત્તા તું મારો ઇતબાર રાખતી નથી તે કેવું ઉચ્છટું છે ખુદા તને
 કાલ છોકરો આપશે માટે પ્રસવની વખતે મને પાસે રાખવી જો-
 ઇએ, કેમકે બીજાએ દમલમાજ છે તે તાકે ચા તારા ફરજનતું બા-
 ન બેસે માટે તેનો બરોસો ન કરતા મને પાસે રાખશે તો હું બા-

કે આહુ ઇચ્છનાર નથી. મલીકા બીચારી બોણી તે તેના કપડાને વ
 જાણતા પોતાની બેન જાણી પાસે રાખી હવે પુણ્યજીને આગળ-
 થી જોડવણ કરી રાખી કે જે વખતે તે છોકરા જણે તેજ વખતે
 તેને મારી નાખવા યા જગલમા ડાટી આવવાં એવી સામીતો ક-
 રી રાખી, વળી કુતરીએ તાજા જણેલા બોટીલા લણુ લાવી રા-
 ખ્યાં, અને મલીકાને જણવાની વખતે આજે પાટા બાધ્યા તેને
 બે છોકરા યા એક છોકરી પુનમના ચંદ્રની કાતી જેવા અવતર્યા તેને
 ટોપલામા નાખી ગુપ્ત ખારીને રસ્તે થઇ લોડીઓ જગલમા તળા-
 વને કિનારે મુકીઆની, અને બાદશાહને જાહેર કર્યું કે માનીતી હ-
 રમને બે કુતરા યા એક કુતરી આવી તે સાબળી બાદશાહના ગુ-
 રમાનો પારજ રહ્યો નહીં તેણે તેજ વખતે હુકમ કરમાવ્યો કે તે
 રાડને પથ્થરથી મારી નાખો, તે વખતે શાણો વજીર પાસે હતો તે-
 ÷ બાદશાહને કહ્યું કે ઓ ઇરાનના બાદશાહ તુ એક વખતે તે
 બીચારીને લાવી પોતાની પટરાણી બનાવી ઉઘે દરજ્જે રાખી તે
 અજાણને ખુશની કુદરતથી એ બનાવ બન્યો તેમા તેનો ગુનો શો ?
 તેને બાદશાહે કહ્યું કે ઓ વજીર હુ તેને એવી સરતથી લાવ્યો
 હતો કે બે છોકરા યા એક છોકરી પુનમના ચંદ્રના જેવી કાન્તી વાળા
 હુ તને જણી આપીશ, તે કારતથી જુકી પડી મારી મળખ કની
 તેણે કુતરાનો જન્મ આપ્યો, તેથી હુ તેનું મુખ કદી જોનાર નથી,
 અરેરે મારી ઉગર હવે થોડી બાકી રહી તે છતાં મારી મુરાદ પુરી
 ન થઇ, અને ઉલટો મને ફજેત કર્યો તેથી હુ તેને શિક્ષા કરમા-
 વુ છુ કે તેને સરીયામ રસ્તા ઉપર એક કોટડી બનાવી તેમા થા-
 કો અને આખી આલમને હુકમ કરમાવે કે તેના મોઢા ઉપર સ-
 વં મનુષ્ય થુ કે, વળી તેને ખાવા માટે કાચુ થોડું અને મુકી રા-

ડી આપવી એવો હુકમ બાદશાહે ફરમાવ્યો તે સાંભળી ફરખારીઓ
 નાખુશ થયા. શુ કરે હુકમના તાબેદાર અરેરે ખીચારી ચારને છાક-
 રાં જવયાં તે નિર્દોષ બાળક જમણમાં પડયા છે તેનું રક્ષણ આતશ
 મેહેશમ કરે છે અને કુબાડી મધીકાએ પોતાની નિર્દોષ બેનને હે-
 રાન કરી કેદમાં નખાવી તેને શહેરના લોકે માલો બાડી કહેવા લા-
 ગ્યા કે અરે પાપી દુશ્મજરીન તારા બાણુ ખરાબ થયો, તારા ઉ-
 પર અનેક કષ્ટ આવી પડ્યો તે પોતાની બેનને માડી હાથને પ-
 હોત્યાડી, તે બુનો ખુદા બુનનાર નથી, તેનો બદલો ખુદા ડોકકમાં
 વાળશે અરેરે ! તુ જરને જમ સત્યાનાસણી તારે આવુ કરવું
 હતું તેથી તને જાનથી ચારી હોવતો સારુ હતું. એમ સર્વ નિદા
 કરે, અને મધીકાને જોઈ લોકને રેમ આવે, તે મિચારી નિર્દોષ કે-
 દમાં પડી દુઃખ ભોગવે છે, હવે પેલા બાળક ટોપલામાં પડયા છે
 તેનું સુર્યદેવ રક્ષણ કરતા હતા, એટલામાં ધરાનનો અસલ વજીર
 શેહરીપાર બાદશાહે કાઢી મુકેલો તે જમણમાં મેહેલ બનાવી રક્ષો
 હતો તે શિકારને ચાટે ફરતો ફરતો વધાવવા કીનારા ઉપર આવ્યો
 અને જુએછે તો ટોપલામાં લાજા જન્મેલા તથા બાળકો પડેલા છે તેને
 જોઈ બેહદ ખુસી થયો, અને પોતાના મન સાથે કહેવા લાગ્યો કે પરમે-
 શ્વર દીનદયાળ છે, જેને પેટ ફરજન નથી તેને તે ફરજન આપે છે.
 અરેરે ! આ બાળક સુર્યની કાંતી જેમ આતશ બહેરામે મારે માટે
 મોકલ્યા હશે અરે આનો જન્મ આપનાર તેની માને કેટલું દુઃખ
 પડ્યું હશે, જેણે ત્રણ માસ અર્ધમાં રાખ્યાં, વળી જન્મતી વખતે
 પોતાના બાળકને ન રચાડવાં કોઈ કુબાડી લોંડીઓએ જમણાજ કરી
 આ જમણમાં મૂક્યા છે. આ બાળક ખુબપુરત બાદશાહના હશે; કેમકે
 મુરખોઆવી છોકરી મધીકાજનીપુત્રને હમેશ હતા, તેણે આ બાળકોનો

જન્મ આપ્યો હશે થા મને તેમ હોય, મારેતો આ બચ્ચાને ઉછેરી
 મોટા કરવા, જેથી ખુદા મારા ઉપર ક્રીદા થશે તેથી ડાઝકતુ દુ ખ
 ભોગવવુ નહીં પડે એમ કરી ટોપલો લાઇ પોતાના મેહેલ તરફ ગ-
 ચો, અને પોતાની બાનુને કહેવા લાગ્યો કે ઓ મારી દીલોખન
 પ્યારી હુ તારે માટે અબજબ વસ્તુ લાવ્યો છુ તે તુ તારા કવાલા-
 મા રાખ તેને આરતે કહુ કે ઓ મારા પ્યારા પતિ તમે એવી
 કંઈ વસ્તુ લાવ્યા છે કે જેથી મારૂ દીલ હમેશ આનદમાં રહે તે-
 ને શહરીયારે કહુ કે તારે માટે આ ફરજન લાવ્યો છુ, તે જોઈ
 બાનુના હરખતો પારજ રહ્યા નહીં તેણે છોકરાઓને બચ્ચી સેઇ
 પોતાની ઝોદમાં લીધા, અને તેજ વખતે ધાવને બેલાસી પોતાની
 હજુમાં રાખી, એમ બાળકતુ પાલણુપોષણ કરવામાંડો તે છોકરા-
 ઓ જેમ પુનમનો ચ દ્ર વૃદ્ધિ પામે તેમ દહાડે દહાડે વૃદ્ધિ પામવા
 લાગ્યા અરે! તેના કમનસીએ તેણે પાલણુ કરનારી તેની મા મરી
 ગઇ, તેના મરણથી વજર ઉદાશ થયો, તે બાળકને જોઇ પોતાના
 મનનુ સમાધાન કરી દહાડા કાઢતો હવે તે છોકરાની ઉમર વરસ ૧
 ની થઇ એટલે નજુમી લોકો ફરતા ફરતા વજરના મેહેલમાં આવ્યા
 તેને જોઈ વજર ખુશી થયો અને તેને કહેવા લાગ્યો કે ઓ પી-
 રમરદ આ મારા બચ્ચાના લાયક નામ તમે આપો, નજુમીએ બ-
 રાબર જોઈ મોટાનુ નામ અસાધ અને નાનાનુ નામ અમન્યો પા-
 ડ્યુ જે છોકરી પુનમના ચ દ્ર જેની ચળકતી હતી તેની બહાદુરી
 જોઇ નજુમી અનુહદ ખુશી થઇ તેણે નામ બદલ્યુ પાડ્યુ, અને ન-
 જુમીએ તેના ઉપર રહેમ વરસાવી પોતાને રસ્તે મળ્યા હવે વજર-
 ને બેસુમાર દોલત છે, જેના ખમનાનો પારજ નથી તે છતાં વાડી
 વજર, ખેતર, જગલ વિગેરે કેટલુએક પોતાના કમનમાં છે જે

મુકી પોને ખુદાની દરખાશ આલતો થયો તેનું મરણ થયું તેથી
 ગુલામો યા લોડીઓ દીલગીર થયા, અને નિરોપ એવા જે ત્રણ જા-
 નકનું રક્ષણ કરનાર ધાર યા તેના ગુલામ રહ્યા, તે તેનું પાલણપો-
 પણ કરે છે એમ કેટલાએક વરસ થયા એટલે અશાધ અમન્યાની
 યા બદુખ સહેજદીને ઉમર વરસ ૧૨ ની થઇ એટલે તે વિધાબ્યા-
 સ કરી સપૂર્ણ જ્ઞાન મેળવી હોશીઆર થયા હવે અસાધને અમ-
 ન્યો બન્ને ભાઈ હમેશ જંગલમાં શિકાર કરવા જાય છે તે જેથી
 જાનવર નજરે જુએ છે તેને બદુકથી મારી લાવે છે, અને કદી તે-
 ના શિકારમાંથી કોઇ જાનવર જાયતુ નહતુ એવા જોણી બહારમાં
 હોસિયાર હતા કે જાડના ડાળા ઉપર સર્વોગ બાંધી ઉડાવી દેતા,
 તેના કમનસીબે ધાવ યા બીજા ગુલામો રોજના સખબથી મરણ
 પામ્યા તેથી ત્રણ જણ એકા એક ખુબાર જંગલમાં રહ્યા તે
 બાહાદુર આદશાહમદા કોઈથી ડરતા નથી, અને પોતાના દિવસ
 એશઆરામમાં ગુજરે છે પોતાની વહાણી બેન બદુખના હુકમમાં રહેતા
 તે કહે તેમ કરતા તેનો બોલ કદી ઉઘાપતા નહીં, હવે એક દહાડો
 બન્ને ભાઈ જંગલમાં શિકાર કરવા ગયા હતા, એટલામાં એક પુ-
 જમર ડોશી (ધરડી) આવી, તેણે વજીરનો બાગ યા હોજ યા મે-
 હેલ જોઈ અનહદ ખુશી થઈ તેણે વળી કરી કસતી ફેરવી ખુદાની
 બદગી કરી તેને જોઈ બદુખ સહેજદો બોલી કે જો મારી વહાણી
 મા, ખાણું મરમામરમ તૈયાર છે, બે નવાલા ખાઇ ખુદાના શુકરા-
 ન કરી પધારો તેને ડોશીએ ડોક હલાવી કહ્યું કે તારૂં ખાણું અ-
 મારે હરોમ છે, કેચકે આ ડોકણે ત્રણ વસ્તુ જ્યા સુધી નથી લા
 સુધી હું તારૂં ખાણું ખાનાર નથી. તેને ધણી આજીજી કરી કહેવા
 લાગી કે જો અમા મહારા મેહેલમાં એવી શી એજ છે તે તમે

ખાણું ખાતાં નથી, વળી એમ કહેલો કે ત્રણ વસ્તુ લાવે તો ખા-
 ણુ ખાઉ તે વસ્તુ કેવી છે અને કય જાયો ઉપર મળે છે તે મને
 મહેશ્વણી કરી કહે તો હું મારા બાઈ પાસે મમાવું. તેને યુગ્મ-
 ૨ ડોશીએ કહ્યું કે તે રકમ પાસીરીક મહાસાગરની આસપાસ ખુ-
 ખાર જગત છે ત્યાં ગાત્ર ઝાડ સોનાની હાજતુ પાણી અને ખુ-
 લખુલ પક્ષી મળશે તે તુ તારા બાઈ પાસે મમાવજો એમ કહી
 ડોશી ચાલી ગયું, અને બહુજી જગતેજગર રડતા માડી તેણે પોતા-
 ના વાળ પીંખવા માડ્યા, અને ખાણની રકાળીઓ ફેંદી દીધી એ-
 ટલે તેના બાઈ જગલમાથી આવ્યા અને જુઓ છે તો પોતાની
 વહાલી બેન જગતેજગર રડતી હતી, તેને જોઈ કહેવા લાગ્યા કે ઓ
 મારી વહાલી બેન તુ શા સબનથી પોતાનું જીવન ફેંકે છે તને
 કોઈ હરામખોર આવીને કંઈ ધમકી દીધી હોય તો મારી આગળ
 જલદી કહે, જો કહી તે ધરાવતો બાદશાહ હશે તોગી તેનું માથું
 કાપ્યા વિના છોડનાર નથી, તુ બે ધડક રહે જલદી મારી આગળ
 તે બીતાનું બ્યાન કર તેને બહુજીએ કહ્યું કે ઓ મારા વહાલા
 બાઈ મને કોઈ હરામખોર ના લુચ્ચો મળ્યો નથી, આપણા મહે-
 લમા આવે એક પીરમરદ બુફી આવેલી હતી, તેણે બાગ, જગી-
 આ, હોળે કીંવા મેહેલ દિવાનખાના વિતેરે જોઈ પોતાની ઢોક સી-
 લાવા લાગી, અને મે તેને બાણુ ખાવાનું કહ્યું તો તેણે ના કહી
 મે કહેવા લાગી કે તારા મેહેલમા ત્રણ વસ્તુઓ નથી ત્યાં સુધી
 તારે બાણુ મારે હરામ છે તેને મે કહ્યું કે ઓ મારી પ્યારી તે
 વસ્તુનું નામ શું ? તેણે કહ્યું કે ગાત્ર ઝાડ, સોનાનું પાણી અને
 બુલખુલ પક્ષી એ ત્રણ વસ્તુ લાવશે ત્યારે હું તારે બાણું ખાઈ-
 શી, એમ કહી ચાલી ગઈ. એવું પોતાની બેનના સુકન સામળી પ-

ને બાકીઓ તેજ ઘોડા ઉપર બેસી સમુદ્રના કીનારાના જમણ તરફ ચાલ્યા, અને બહુજી સહેજાદી પછવાડે કલ્પાત કરવા લાગી કે
 ઓ મારા બહાલા બાકીઓ મુને ખુખાર જમણમાં એકલી મુકી તમે
 ચાલ્યા ગયા. અરે તમને મારી દયા જરાળી આવી નહીં, હુ કેવી પાપી
 કે જેણે પોતાના બાકીને પરદેશ કાઢ્યા. અરેરે ! એ ક્યારે આવ-
 શે એમ હમેશ વિલાપ કરતી અને પોતાનું જીવર ફેલતી હવે પેલા
 બે બાકી રસ્તે ચાલ્યા જાય છે તે ખુખાર જમણમાં પડયા; તેને
 અનાજનો મળતુ નથી. ફક્ત જાનવરનો શીકાર કરી પોતાનું ગુજ-
 રાન ચલાવે છે, કોઇ વખત પાણીની મળતુ નથી એમ જમણે
 જમણ અને પહાડે પહાડ ફર્યા કરે છે, કોઇ વખત પોતાની વહા-
 લી બેનને યાદ કરી જાનજોગર રહે છે એમ કેટલાક દિવસ ચાલ્યા
 કર્યું તેની નજરે એક ખુસદ પડયો, જેને શીખરો આસમાનમાં
 લાગેલી હતી તેની તળેટીમાં અસાધને અમન્યો ગયા. તે પહાડનો
 રાજા મહેકાળદેવ કરીને હતો તે નાપાકને નિર્દય હતો તેના હથ્થ-
 રી દેવો ફરવા નિકળેલા હતા તેણે અસાધને અમન્યાને જોયા તેથી
 ગુસ્સે થઇ તેને પગે પકડી સમુદ્રમાં ફેંકી દીધા, તેજ વખતે મા-
 છલી બન્નેને ગળી ગઇ, આખ ખુસ્લીને જીએ છે તો નહીં તે પ-
 હાડ અને નહીં તે જમણ, અને પોતાને અધારા ભોવરા જેવું
 માલમ પડયું. વળી તેના પેટમાંની ગરમી તેને લાગવા માડી તેથી
 અકળાવા લાગ્યા. અસાધે અમન્યાને કહ્યું કે ઓ મારા બહાલા બા-
 કી આપણે જીવમાતમાં આવી પડયા છીએ માટે તેનો જલદી ઉ-
 પાય કરવો જોઇએ. અમન્યાએ તેજ વખતે ખજર કાઢ્યું અને
 ચારે બાજુએ ભેંકવા લાગ્યા તેથી માછલી આજાઇને ખમને અ-
 ન કીનારે કાઢી નાંખ્યા. બે મહી એહોલ રહી પછી મુઢિમાં આ-

ધીને જુએ છે તો દરીયાનો કીનારો માફમ પડ્યો, પોતાનાં કપડાં
 ધોવા બેઠો એટલામા વળી એક માછલી ખુબ સુરતની આવી, જેને
 ચાર મુસ્તક સીના જેવા ખુબસુરત ચેહેરાના હતા, વળી પગથી તે
 માયા મુધી જર ઝવેરથી ભરપુર હતી તેણે અમન્યાનો હાથ પકડી
 સમુદ્રમાં લઇ ગઇ, અમન્યો અદર જુએછે તો ભભકાદાર દિવાનખા-
 નોઓ, બાગો હીરામાણેકથી જડેલા તખ્તો, ગાલીઆઓ બીજી તરફ-
 વાર ભભકાદાર માડ મડાણો કરેલું દિવાનખાનુ બામદાદ થઇ ખુશી
 ખુશીથી ગાજી રહ્યું હતું, તે માછલી મેહેલની અદર ગઇ અને ચાર
 પરીખદોનાં જુદા જુદા રૂપ લઇ આવીયો અને અમન્યાના આગળ
 નાચ રમ કરવા લાગીયો તેને અમન્યો કહેવા લાગ્યો કે ઓ હીલેખન
 મને મારા ભાઇથી જુદો પાડી નાચ રમ કરી રીઝાવે છે તે કેવું દુનિ-
 આથી ઉત્કટ છે. અરેરે પ્યારા અસાધ તારાથી જુદો પડ્યો, હવે તારી
 ગતી શી થશે. એમ વાર વાર કહેવા લાગ્યો, તેને પરીખદે કહ્યું કે
 ઓ પ્યારા અમો તારા ઉપર આશક થઇયે છીયે, તેમ તું વધારે
 ગમગીન થાય છે તેને અમન્યાએ કહ્યું કે મને મારા ભાઇથી જુદો
 પાડ્યો તેથી ગમતુ નથી અરે ઓ પરીખન હરેક ઉપાય કરી મારા
 પ્રાણ પ્રીય ભાઈનો મેલાપ કરાવીસતો હુ તારો પાડ માનીશ તેના
 એવા શુકનો સાબળી પરીઓ બોલીકે ઓ જેમાર તું ઇન્સાન ઉપર
 અમે પરીખદ આશક પડી, તેનો પ્યાર છોડી નાદાન ભાઇની ફિકરમાં
 પડ્યો એ કેવી વાત છે તેને અમન્યાએ કહ્યું કે જોતુ મારા ભાઇ
 ખાસે લઇ જશેનો અમો જાનને ભાઇ તારી પાસે ખુશીથી ર-
 હીશુ એવા અમન્યાના શુકન સાબળી પરીઓને રીસ ચડી તેથી
 તેણે તમાઓ માર્યો તેવોજ અમન્યો ઉડીને સમુદ્રમાં પડ્યો તે પોતાની
 જાન બેલીને જુએછે તો નહીં તે સમુદ્ર અને નહીં તે પરીખદ. એમ

એક ખુબાર જ મક્કમાં પડ્યો, અને આમનેમ જોવા લાગ્યો હવે
 અસાધ એકલો સમુદ્રને કિનારે હતો, તેણે પોતાના બાઇ અમન્યાને
 સમુદ્રમાં ડુબતા જોયું અને પોતે એકલો પડ્યો તેને ખુબગર ડાસો
 પીરમરદ મળ્યો તેણે અસાધનો હાથ પકડી કહ્યું કે જો દિવાના સખ્મ
 તુ આ નપાક જગ્યામાં કેમ ઉભેલો છે, આજ માગીસાથ આપણે
 બન્ને પેલી હોડીમાં બેસી સાગા બેટમાં જઇએ, તેને અસાધે કહ્યું
 કે જો મહેરબાન બાપ મારા બાઇ અમન્યાને સમુદ્રની માછલી પ-
 કડી મછ છે, તેની રાહ જોઇ હું આ જગ્યા પર બેઠેલો છું તેને પી-
 રમરદે કહ્યું કે તુ તેની ફીકર મુકી દે, તે તેની મેળે આવશે, એમ
 કહી અસાધને યુક્ત દ પહાડ પાસે લઇ ગયો. તે પહાડ એટલો ઉંચો
 હતો કે જેનાં શિખરો આસમાન સાથે વાતો કરતા હતા, ત્યાં આ-
 મળ પરહેજગાર પુરુષ લઇ ગયો, અને તેણે દાબડામાંથી ધુપ કા-
 ઢી અગ્નિ ઉપર મુક્યો અને મોઢેથી ફટફટ પટવા લાગ્યો તેથી પ-
 વંતોના બે ભાગ થયા એટલે એક દરવાજો તેની નજરે પડ્યો તેમાં
 બન્ને જણા ગયા, અને જુએછે તો મેહેલ હીરા રત્નનો બનેલો તે-
 ના જોવામાં આવ્યો જેના ઘોસક દિવાનખાનાઓ ચોરાશી બારી-
 ઓના છે તેમાં તરેહવાર ગાફીયા તખ્તો હીરા માણેકથી જડેલાં
 હતા. તેમાં ઉપર આકૃતના મોર મુકેલા લાલ મણીના ઝુમર સુ-
 શોભિત હતા, એવા રમણિય સ્થાનમાં બન્ને જણ ગયા તેણે સાત
 દહાડા અને સાત રાતો મુધી દમરદગર જોયા કર્યું. નથી લાગતી
 છુખકે નથી લાગતી તરસ, ફક્ત તે જોઇ બે બહુમો બાઇ પો-
 તાનો દહાડો એકલાસમમાં અસાધ કાઢતો; તેને પીરમરદે કહ્યું
 કે જો મારા મ્યાર તારે જે જોઇએ તે આમાંથી લે અને આ
 મક્કનો મા મેહેલ તારે ચાલો ખુદાએ પેદા કર્યો છે તેને અસાધે

હજી કે ઝો મારા મેહેરજાન આપ મારી મુશદતો ક્યારે પુરી થા-
 વ કે બ્યારે માતું ઝાક, બુલબુલ પક્ષી, સોનાનું પાણી એ નણ
 વસ્તુ મને આપો તો હું તમારો પાડ માની મારે રસ્તે પડુ તેના
 ઝોવા શુકનો સાંભળી કસતો બોલ્યો કે અરે તારે દુશ્મને તને ઝે-
 વો રસ્તો કયો બતાવ્યો છે કે જ્યથી તારો અને તારા ભાઇનો અ-
 મુલ્ય જીવ ખોવાને તૈયાર થયો છે અરે એતો તલેશમાત છે વળી
 તે જીવમાતમા પડવાથી તમો જાને પચ્ચરના બની જશો, તેને
 અસાધે કહ્યું કે જેમ જામદાદની મરજી હશે તેમ થશે તેને
 પીરમરદે કેટલાએક હીરામાણેક, મોતી, મણીઓ આપી કહ્યું કે આ-
 ટહુ જર તમારી પાસે રાખો, કેમકે જર, તગી અને મુશકેલીની
 વખતે કામ આવે તેને અસાધે કહ્યું કે ઝો મેહેરજાન આપ તારી
 યાદગીરી તરીકે મને એવી વસ્તુ આપ કે અગ્નિથી બળુ નહીં,
 હથિઆર કાપે નહીં, સાપ વિગેરે ઝેરી જાનવરોનું ઝેર અસર કરે
 નહીં, ભુત, પ્રેત, પીશાચ જેવા સેતાનનો ડર લાગે નહીં તેને પી-
 રમરદે એક મહોરો આપ્યો અને સવાવેતની લાકડી આપી કહ્યું કે
 ઝો મારા વહાલા ફરજન આથી તને કોઇનો ડર લાગશે નહીં.
 તારા પ્રવાસની વખતે આ ચીજો એટલી લાભકારી થશે કે તારી
 જીદગીનું રક્ષણ કરશે એમ કહી પીરમરદે પેચી લાકડી ઉપર અ-
 સાધને બેસાડ્યો, તેને કહ્યું કે તારી આખો મીઝી રાખ, તેમ અ-
 સાધે ક્યું. પરહેજગાર પુરૂષે ત્રણ ટકારા માર્યા તેથી અસાધ ઉડીને
 અમન્યા પાસે ગયો. આખ ઉધાડીને જીએ છે તો પોતાનો પ્યારો
 બાઈ જાડખેજર રડે છે અને પોતાનું જીવર ફેકી હાથ પોકારે છે,
 તેને અસાધે કહ્યું કે ઝો મારા વહાલા તું શા માટે રડે છે, હું
 હારો ભાઇ અસાધ આબોલુ. અમન્યાએ આખ ખુલી જોયું તો

પોતાનો ભાઈ પાસે ઉભેલો છે, તેને જોઈ બેઠેલ ખુશીના દરી-
યાવર્મા ગરક થયે. બન્ને ભાઈ એકબીજાને આર્શીગન દઈ વીતેલી
વાતનું પચાન કર્યું, અને ત્યાંથી ચાલ્યા રસ્તામાં પાણીનો ચશમે
આંચો ત્યાં આગળ બન્ને ભાઈ બેઠા. અમન્યો જ મલકાયા કુળ-
જાંદીક લેતા ગયો, તે લામ જોઈ જીન આવ્યા તેણે અસાધને લાત
મારી તેવોજ તે ચશમામાં પડ્યો તે પગથી તે માયા સુધી સોના-
નો જની ગયો અને હાથ પોકારવા લાગ્યો તેનો પોકાર સામળી
અમન્યો દોડ્યો આવ્યો, અને જુઓ છે તો પોતાનો ભાઈ જુલ-
માતમાં આવી પડ્યો હતો તેને જોઈ જીર જેજર રડવા લાગ્યો તે-
ને હીંમત આપી અસાધે કહ્યું કે ઓ મારા પ્યારા પેલો પીરગરદે
આપેલો મહેરો યા લાકડી લાવ, તેણે બન્ને વસ્તુ અસાધને આપી;
અસાધે મહેરો પોતાના મોઢામાં રાખ્યો, અને લાકડી માથા ઉપર
ફેરવવા માડ્યો તેથી સોનાનો મટી અસલ સુરતમાં આવ્યો. તેને
જોઈ પેલો જીન તેની સામે આવ્યો, તેણે હાક મારી કહ્યું કે
ઓ નાદાનો તમે આ જગ્યો ઉપર કેમ બેઠાછો, આ જગ્યો ખુદા
એ અમારે વાસ્તે કરેલી છે, આમાં સોનાનું પાણી તમારા બાપનું
નથી તેને અસાધે કહ્યું કે ઓ પ્યારા અમારે તારા પાણીનો ખપ
નથી, બે ઘડી આરામ લઈ અમારે રસ્તે ચાલ્યા જઈશું તેને જીને
કહ્યું કે તારી પાસે પેલી લાકડી છે તે તું ફેંકી દે અને મારી સાથે
ચાલ અમારા સરદાર પાસે લઈ જઈ તેને અસાધે કહ્યું કે તારી
કેમ કયા આગળ રહે છે અને તું કેમ નામર્થી જોળામાં છે તે-
ને જીને કહ્યું ઓ મારા પ્યારાઓ અમે જીન લોકો છીએ, અને
સામા સેહેરમાં રહીએ છીએ; આ ચશમાનો ઉપરી કુ છું અહીં
જે ધનસાન આરે છે તેને કુ મારા સરદાર પાસે લઈ જઈશું, તેની

ખુશીમાં આવે તેમ તે કરે એવા જીનના શુકનો સામળી અસાધ હાથમા લાકડી લઇ તેની પછવાડે દોડ્યો, તે જોઇ જીન નાસવા માંડ્યો અને હાથ પોકારી કહેવા લાગ્યો કે ઓ મારા પ્યારા દોસ્તો મે તમારો ગુનો કીધો નથી શામાટે મને બાળો છો. તે લાકડી જોઇ મારા બદનમા અગ્નિ થાય છે તેને અસાધે કહ્યું તુ અમારી પાસેથી વેગજો જા, અમારે તારા ચશમાનુ પાણી જોઈતુ નથી અમે અમારે રસ્તે ચાલ્યા જઇએ છીએ એમ કહી લાકડી જગવમા ધાલી તે જોઇ જીન પોકારવા લાગ્યો, એટલામા હજારો જીન આવ્યા અને અસાધને યા અમન્યાને વીંટી લેઇ કહેવા લાગ્યા કે આને મારી નાખો યા આપણા રાજ પાસે લઇ ચાલો, તેમાનો સરદાર બોલ્યો કે વધારે સારુ એજ છે કે તેને પગે પકડી સમુદ્રમા ફેંકીદો તેનો લુકમ સામળી જીનો તેના ઉપર ધસ્યા તે જોઇ અમારે લાકડી પોતાના માથા ઉપર રાખી, અને અમને પેથો મહોરો પોતાના મોંમે મેલ્યો તેથી જીન પોકારવા લાગ્યા અને નાસવા માંડ્યા, અને અસાધ અમને જાનને તેની પછવાડે દોડ્યા અને પેલો મહોરો પૃથ્વી ઉપર નાખ્યો, તે જોઇ જીનો પોકારવા લાગ્યા અને જગલ મુગલ માંડ્યું ઝાડ પડવા લાગ્યા, પર્યંતોના શિખરો ખજાલવા માંડ્યા, ઉલ્કાપાત થવા માંડ્યા, તે જોઇ જીન રમતો છોકરો આવ્યો તેણે આતશના બરકા કરવા માંડ્યા અને આકાશમાં ઉડી પાછો તેની પાસે આવ્યો, એટલે અસાધે પેલી લાકડી માથા ઉપર ફેરવવા માંડી. તે જોઇ જીનો શાહજહાં પોકાર કરવા માંડ્યો અને અસાધને કહેવા લાગ્યો કે ઓ મારા મેહેરમાન તુ અમારી કામ ઉપર કેમ જુલમ ગુમારે છે, અમે ઇન્સાનથી જુદા આ જગલમાં પડ્યા છીએ તેને તમે કેમ શા માટે બાળો છો. તેને

અસાધે કશું કે અમો અમારે રસ્તે ચાલ્યા જતા હતા એટલામાં
 સુદર ચમમો અમારી નજરે પડ્યો તે જોઈ અમો તેવું પાણી પી-
 વા કીંતા બે ઘડી આરામ લેવા બેઠા તેથી તારા જીને આવીને મને
 ચસમામા ફેફડી દીધો, અને પોકાર કરી બીજા કેટલાએક જીનોને
 બોલાવ્યા તેણે અમારા સામી ધુરકીઓ કરી આખર તે નાસી ગયા,
 બળી ત્યાં આવીને કેટલોએક જુલમ ગુળચો તેથી મેં આ લાકડી
 ખતાવી, જેથી તમારી કામ બળી જાય તેને જીને શાહજાદે તેને
 આજીજી કરી કશું કે આ માગ મેહેરખાનો તમો મારી સાથે મારા શેહે-
 રમા ચાલો, આજથી તમો મારા દીલોજનન મિત્ર છો, હું તમને મી-
 જમાની આપી મારી સત્તા મુજબ નજરાણો બેટ કરે તેને અમ-એ
 કશું કે આ નાપાક તારા જરોસો શી રીતે પડે, કહી તું દમલખાજ
 અમારા ઉપર જુલમ ગુળચે તેનો સાક્ષી કોણ ? તેને જીને શાહ-
 જાદે કશું કે અમો તમારા ઉપર દ્રોહ કરીએ તો આતશ બહેરામ
 અમોને જાણીને ભરમ કરે તમો યાદ રાખો કે હું તમારા ઉપર કદી
 જુલમ ગુળગનાર નથી તેનો અતિ આચ્છ જણી અને ભાઈ તેની
 સાથે જીનના શેહેરમા ગયા, અને જુએછે તો આખું શેહેર જીનોયદી
 મરપુર છે, જેના મેહેલ સગી મરમરના બનાવેલા છે તેની અદર
 હીરા માણેક, મોતી, આકૃત, મણીઓ, જડેલા છે એવું સુસોભીત
 શેહેર જોતા જોતા રાખના મેહેલમા ગયા તેને આવતા જોઈ જી-
 નનો બાદશાહ તખ્ત ઉપરથી ઉભો થયો અને તેને સન્માન કરી
 પોતાના તખ્ત ઉપર બેસાડ્યા, એટલે ચાકર લોકો મેળાના ખુમસા
 ભરી લાવ્યા તે અસાધ અને અગન્યા આગળ મુક્યા, તેણે તેમા-
 થી બે નનાલા ખાધું અને બાદશાહ સાથે વાત ચીન કરવા લાગ્યા,
 તેને જીને બાદશાહે કશું કે તમો કંઈ તરફ જવાના છો, અસાધે

કહ્યું કે અમે ગાતું જાડ, સોનાની હોળતુ પાણી અને ખુલખુલ પક્ષી
 લેવા સાથે જઈએ છીએ તેને જીનને આદશાહે કહ્યું કે ઓ પ્યારા
 એ ખ્યાલ તમારા મનમાંથી છોડીદો કેમકે અમારી કામની તાકા-
 ત નથી કે એ જીનમાતમાંથી બચી શકે એવા નાપાક જાદુગરો યા
 ત્યુડેલો, જીનો કીંવા રાક્ષસો રહે છે તે પહાડ અહીંથી દશ હજાર
 ગાઉ છેટે છે ત્યાં જ જાય છે તે પથ્થરનો બની જાય છે વળી તેને
 કાઢી ખાનારા જનવરો યા ઝેરી સાપો અતિ દુખ આપે છે તેમ
 રાક્ષસો તેને લાગ પડે મારી નાખે છે જીનો તેનું કાચુ માસ તો-
 ડી ખાય છે એમ કહેલીએક ખીક બતાવી તેથી અસાધ કીંવા અ-
 નાન્યો ડયાં નહીં, ઉલટા તેને કહેવા લાગ્યા કે તે નાદાનો અમેને
 શુ કરનાર છે, બ્યાં સુધી અમારા ઉપર ખુદા મેહેરબાની રાખે છે
 ત્યાં સુધી સેતાનનો ડર નથી. એવા તેના શુકનો સાંભળી આદશાહે
 કેટલુંએક જર ઝવેર લાવીને તેના પગ આગળ મુક્યું. વળી નવ
 ગજની લાકડી લાવી કહ્યું કે તમે આના ઉપર બેસો બ્યાં એ પા-
 દાડમાં જવાનો રસ્તો છે ત્યાં આગળ તમેને સુકી પાણી આવશે.
 અસાધ અને અગન્યે એમ કહ્યું તેથી લાકડી ઉડીને ખુબાર જં-
 ગલમાં ખુજગર ડાસા આગળ પડી અસાધને અમન્યો આવા ખ-
 ઝા એટલે લાકડી પાછી ગઈ બન્ને જાઈ ચશમાં તરફ ગયા તેને
 ખજગર ડાસે કહ્યું કે ઓ પ્યારાઓ તમે કઈ તરફ જવા માગો છો.
 તને અસાધે કહ્યું, ઓ મહેરબાન જાપ અમે સોનાતુ પાણી, ગાતુ,
 જાડ, અને ખુલખુલ પક્ષી લેવાને જઈએ છીએ એવા તેના શુકનો
 સાંભળી ડાસો ખેલ્યો કે ઓ પ્યારાઓ તમારે દુસ્મને આવો ર-
 નો કેમ બતાવ્યો તેતો જીનમાત છે, જે જાય છે તે ફરીને આ-
 વતુ રાંધી. તમારા જેવા કેટલાએક શાદાજાદા મા સોદાગરો કીંવા

પહાણુ નીચો મયા તે ફરીથી આવ્યા નથી, કેમકે તે પહાડ સજી-
 વન છે વળી સખજો પહાડ હોકારા કરી બેલે છે તેના પડકારાથી
 ડરીને પાણુ ફરી જુએ છે તેથી પથરના બની જાય છે જો ત-
 ગારે જવાની ખાચરા હોયને તમો પહાડ ઉપર ચડતા પ્રાણુ મરે
 પાણુ ફરી જોશો નહીં તેને અસાધે કહ્યું, વાર સાહેબ એમ કહીને
 અશમાને કાનારે જઈ નાહી ઘોઘ લીધું અને ચોખુ પાણી લઈ ફળ
 ફળાદીક યા જુજેથી માછલી કીંત્રા કમાળ યા ખીસકુટ ખાવા બેઠા-
 તેને જોઈ ખુબજર ડાસો પાસે આવ્યો, તેને અમન્યાએ ખાણુ ખાવાનું
 કહ્યું ડાસાએ તેને ના પાડી, અને પોતાના ભોયરામાંથી લેહેજતદાર
 પકવાનો ધ્યા મેવા મીઠાઈના ખુમસાઓ લાવીને તેની આગળ મુક્યા;
 તે ખાણુ ખાઈ ફરજત થયા એટલે પીરમદ પાસે ગયા અને આ-
 જી કરી કહેવા લાગ્યા કે ઓ મેહેરખાન ખાપ તમો અમને મદદ કરી
 તે પહાડ આગળ પહોચાડો ફસતાએ કહ્યું કે આ પાટીયા ઉપર બ-
 ને સાનધ થઈ બેસો, તે મને બાધ પાટીયા ઉપર બેઠા એટલે ડો-
 સાએ મત્ર બણી ત્રણ ટકોરા માર્યા એટલે પાટીકે ઉડ્યુ તે સાત
 કલાકમા દશહજર ગાઉ તેને ઉતારી મેલ્યા તે ખુબ જાડ નીચે
 ગયા અને પહાડમાંથી પોકાર થવા માડ્યા પકડો, મારો, વાહો,
 કાપો, એને આખોને આખો ગાળી જત્યો મરે પાપીઓ દુષ્ટ કર્મના
 કરનારા તમો અમારે પકવાડે કેમ પડયાઓ, અમો તમારે જુડું
 તાકતા નથી તે છતા તમો અમારી પુઠ મુકતા નથી એમ વારવાર
 બયાનક શબ્દ નીકળતા માડ્યા તે જોઈ પોતાના મનમા ખીયા લા-
 ગ્યા, વળી મનમા હિમત લાવી એક ખીખને કહેવા લાગ્યા કે જો
 ખુદા આપણને અહીં લાવ્યો છે તેજ આપણુ કામ પાર પડશે.
 તો હિમત થવું એ કાયરનું કામ છે તેને અમન્યાએ કહ્યું કે ઓ

મારા વહાલા માઈ આ પહાડ ઉપર પહેલો હુ જઈ કેમકે તમે
મારાથી મોટાછો વળી હુ માથુ મએ પાછુ ફરી જોનાર નથી તે
ખાતર જમે રાખજો તેને અસાધે કહ્યું કે ઓ અમન્યા તુ પહેલો
જય અને હુ પાછળ રહુ એ કેવુ ગેરવ્યાજખી કહેનાય. વળી ભો
કમા નીંદા થાય કે પોતાના નાના માઈને મોતના ફાસામા નાખી
પોતે વેગળો રહો તેને અમન્યાએ કહ્યું, ઓ મારા ખારા તે ફિ-
ફર તારા મનમાંથી કાઢી નાખ, કેમકે હુ પહેલો જાડહુ મને પ-
દર દિવસ ઉપરાત વાર થાય તો તું મારી પછાડી આવજો તેને અ-
સાધ કહેતા લાગ્યો કે ઓ મારા પ્રાણ પ્રિય માઈ તારા વીજોગથી
હુ જેમ જળ વીના માછલી તરફડે તેમ હુ તરફડયા કરીશ, તુ
હરજેજ પાછુ ફરી જોતો નહી કેમકે તે પહાડમા એવી હીકાયત છે
કે જે પાછુ ફરી જુએને પથરનો બની જાય છે એ શુકનો આપ-
ણે પેલા પીરમરદ પાસેથી માલવ્યા છે તેને અમન્યે કહ્યું, તુ એધડ-
ક રહેજો મારી તરફ ની શીકર કરશો નહીં એમ કહી જાય છે, અને
પહાડના નજીક ગયો તેને જોઈ હોકારા હોકારા થવા લાગ્યા વળી
પકડો, મારો, વાહો, કાપો, છુદો, જાળો ડાટો એમ વારવાર હોકારા
થવા માડયા, અને પહાડ હાથવા માડ્યો આતશના છોલા ઉડવા
ગાડયા, કેટલાએક વાધ યા સિહ દોડી આવ્યા તેને જોઈ અમન્યા-
એ પેલી લાકડી પોતાના માગા ઉપર રાખી અને મહોરો પૃથ્વી
ઉપર નાખ્યો તે જોઈ વાધ બરાડા પાડી નાઠા અને પહાડ ફાટવા
માડ્યો, પથરનો વગસાદ થવા માડ્યો, રાક્ષસો હોકારા કરવા માગ્યા,
ચુડેલો ચીસો પાડી સામી આવી, અને તેને કહેતા લાગી કે
ઓ નાદાન તુ અમારી પછવાડે કેમ પડ્યો છે, અમે તારા આ-
ખરું પાછીને આવ્યા નથી જેમ પૃથ્વીના રાજા તમે છે તેમ

જામે આ જગલના રાજા છીએ, તમે ઇન્માન છે તેમ અમે સેતા ન છીએ અરે ઇન્માનને સેતાના ઉપર શા કારણથી વૈર રાખવું જોઇએ એમ વારવાર કહેવા લાગ્યો. અગન્યો તેના સામુ જોતો નથી અને પહાડના ઉપર પોતા પી એક નજરથી ચાલ્યો જાય છે તેને પગે કેટલાએક અજગરો વીંટાઈ એ છે, તેના ઉપર પેની લાકડી ફેરવે એટલે અજગરો નાશી જાય છે એમ લાલુ દિવસ અને ત્રણ રાત સુધી ચાલ્યા કર્યું અને પહાડના ઘોષાટ મા નિમિત્ત જૂનો કીંત રાક્ષસો અથવા દેવો તેને અતિ દુઃખ આપતા તેને ન ગણતા અમન્યો એ ધડક ચાલ્યો જતો તે વખતે એવું કોતક થયું કે તેનો ભાઈ અસાધ તેની પછાડે આવી પોકાર પાડવા લાગ્યો કે ઓ મારા બહાણ અગન્યા તું મને જગલમા મુકી એકલો ચાલ્યો ચાલ્યો તારી જુદાઈથી અગાર અતકરણ જગવા માડ્યું, વળી આપણુ જન્મે ભાઈ કદી જુદા પડ્યા નથી સિકાર કરવા જોડે જતા તેમ આરામની વખતે પલગમા એકઠા મુતા, કદી પણ એક જુદા પડેલા નથી, તેને તું એકાએક મુકી બેધડક ચાલ્યો જાય છે, પાછુ ફરી જોતો નથી અરેરે ! નિરદય તને મારી ક્યા આનતી નથી, આપણે એક બાપના ફરજન છીએ તેને મુકી તું ચાલ્યો જા-મ છે અરે અભાગીઆ મારો જીવ જશે, પાછળથી તને પંસ્તાવો થશે એમ વારવાર કહેવા લાગ્યો તેના એવા રાજ સાંભળી અગન્યો જોળાઈને પાછુ ફરી જોવા ગયો તેવોજ પૃથ્વી ઉપર પડ્યો કે તરત પથ્થરનો બની ગયો, અને જગલ કુજવા લાગ્યું એમ સાત દિવસ અને સાત રાત સુધી અસાધ પોતાના ભાઈની રાહ જોઈ બેસી રહ્યો કાંઈ વખત એ નવાલા ખાતો અને જરબેજર રડી પોતાના ભાઈને લાલ્લાળો. બ્યારે મુદતમર પોતાનો પ્યારો ભાઈ ન આવ્યો ત્યારે

અમારે એમ જણ્યું કે વહાલો અમન્યો ગુમમાતગા આપી પડ્યો નહીંતો હરગેજ આખ્યા વિના ન રહે હવે હું મારી વહાલો બેન બદ્ધપાસે જઈ શું મોહું દેખાડું જેવા તેના હાથ તેમ મારા થયેલા ખુદાની મેહેરખાતીથી ગચ્છીરાતો મારા વહાલા બાઇના વિશ્વેશ-થી હું મારૂં માથું આ પાહાડમા અફળાતી મરીશ કીંતુ ખુદ મેહેરખાન થઈ મારા બાઇને અસન સુરતે જ્ઞાતી મારો મેળાપ કરાશે તો ખુદાના શુક્રાન કરી બન્ને બાઇ પોતાની મુરત પુરી કરી અમારી વહાલો બેને જે વસ્તુઓ મગાવી છે તે લઈ ઘેર જઈશું' અરે અરે અમન્યો બાળક તે બોળવાઇને તેણે પાછું ફરી જોયું હશે નો-હું હરગેજ છોડવાનો નથી, જ્યાં સુધી મારી જીવંતી રહેશે ત્યાં સુધી હું પાછું ફરી જોનાર નથી અરે મારા જનનુ રક્ષણ કરનાર લાકડી યા મોરો મારા બાઇ પાસે રહો, દીક્રા ખુદા હકનાન છે એ આતશ બેહેરામ તું મારી મદદે આવજે, તારા મિત્રાય મારૂં આ જ મવગા કોઈ નયો જે મારો પ્યારો બાઇ હતો તે આગળથી ગયો એમ કહી પહાડ તરફ ચાલ્યો, તેને જોઈ પહાડ ગર્જવા માડ્યો, તેની ગર્જના આસમાનમાં મંદ. વળી એવા શબ્દો થવા માડ્યા કે એ કુખ અડાળ પાપી તને શરમ કેમ નથી કે હજી અમારો પી-રો મુકતો નથી, તારૂં ખાણું ખરામ થાય તને ભરતે મુકે એ બે-વકુફ ગંધાડાના સરદાર તારો બાઇ ગેમ થયો વળી તું મરવાને મા-ન્ટે આવે છે તેના શબ્દોને ન ગણતા અસાધ બે ધડક ચાલ્યો એટલે ગિચ્ચિન રામ્દ થવા માડ્યા. ફરીથી પકડો, મારો, વાઢો, કાપો, આ-જે, હુડો, ડાટો, અને આખોતે આખો ગળી જાઓ એમ હોકારા મારતાર થમ લાગ્યા વળી કેટલાએક ફાડી ખાનારા જનનરોએ સીટી લોરો તે જોઈ અસાધ બે બાકી થયો, તોય હિમત હારતો

નથી પોતાના કદમ આગળ ખસેડતો જાય છે તેની પછવાડે શુભ
 હોકારા કરે છે, રાક્ષસો સુવરના મુડલ તેના ઉપર ફેંકે છે, રંડીરનો
 વરસાદ થવા માડ્યો, ચુડેસો કળાહોળ કડવા લાગી, પહાડ ફાટવા મા-
 ડ્યો, છુડ પ ખી બોલવા માડ્યું, અરે પાપીતુ અમારી પછવાડે કે-
 ગ થયો અમે તારા બાપનું ધાનને અહીં રચા નથી, આ પહાડ
 સેનાન ॥ બાદશાહનો છે, અહીં આ ઇન્સાનનું કાંઈ લાગતું નથી.
 અરે ઓ નાપાક તુ પાછો જ એમ શબ્દો થતા હતા તેની બીક
 ન રાખતા અમાધ બે ધડક ચાલ્યો જતો હતો તેણે પોતાના બાઈ
 અમન્યાને પથરનો બનેલો બેગો તે બેઈ જરબેજર રડવા લાગ્યો.
 માયાના વાળ પીંખવા લાગ્યો વળી હિંમત લાવી મન સાથે કહેવા
 લાગ્યો કે ઓ અમાધ તુ ના હિંમત ન થઈશ આ વખતે તારો
 બેની કાઈ નથી, મારો બાઈ બહાદુર હતો તે પથરનો થઈ પડ્યો
 છે હવે મારે હિંમત દારી નાદાન થતું કામનું નથી એમ મનનું
 સમાધાન કરી જુએ છે તો પેલા પીરગરદે આપેતો ગઢોરો થા લા-
 કડી પડ્યા હતા તે અસાધે લીધા, અને પેની લાકડી પોતાના માથા
 ઉપર રાખી તેથી ઉલ્કાપાત થતો બધ પડ્યો અને જગત ધુળવા
 લાગ્યું પહાડ હાલના માડ્યો, અસાધ બેધડક ચાલવા લાગ્યો, તેની
 પછવાડે દરદ ભરેલા શબ્દ થવા માડ્યા ઓ અસાધ મારા વહાલા
 બાઈ અમન્યો કયા ગયો તુ કીંવા અમન્યો મને ખુબાર જગલમાં
 મેલી ચાલ્યા ગયા અરેરે તારી બેનની તને દયા આવતી નથી, હુ
 તમારી પછવાડે બોગણુ થઈ ફર છું, કેટલાએક દિવસ સુધી જગલે
 જગલ અને પહાડે પહાડ ફરી ખુદાએ આજ તમારો પત્તો મેળ-
 વ્યો, હવે તુ ઉભો રહે અને તારી વહાલી બેનને એક હોકારો,
 કૃમકે આ પહાડમાં મને ડર લાગે છે, એમ અનેક શબ્દો બોલી ત

સામળી અસાધને દયા આવી કે જેને માટે આઠસી મુશીબત પડી છે તે બેન જનમેજનર રહે છે માટે તેને મારે બોલાવવી જોઈએ એમ મન સાથે વિચાર કરી પાછુ ફરી જોવા ગયો તેવોજ પૃથ્વી ઉપર પડ્યો કે તરત પથ્થરનો બની ગયો અરે વાચનાર બન્ને ભાઈ પથ્થરના બની જાનુના પહાડમાં પડ્યા છે તે કોઈ જાણતું નથી, કેમકે તેની વહા-લી બેન બદ્ધુ તેની વારસ હતી તે સિવાય બીજુ કોઈ નહોતું. તે પોતાના મહેલમાં પોતાના ભાઈની રાહ જોઈ પોતાના દહાડાં કા-હતી અને તે ઈ મુદત પુરી થઈ તોય ના આવ્યા એટલે પોતાના મન સાથે કહેવા લાગી કે ઓ વહાલા અસાધ યા અમન્યા તમારો વાયદો પુરો થયો, હજુ તમે ના આવ્યા અરેરે હું પાપણી કેવી-કે જોણે પોતાના ભાઈને જગલમાં કાઢી એકલી અહીં પડી છું. હવે મારે તેની પછવાડે જવું જોઈએ, એમ કહી તમેલામાંથી પા-ણી પથ્થો રેવત છોડ્યો અને તેના ઉપર સોનેરી હીરા માણેકથી બેઠેલુ સાજ માડયુ અને પોને મરદનો પોશાક પેહેરી ખુમસુરત શહાનશો બની તમામ હથીઆરો બાધ્યાં જર ઝવેરનો ખડીઓ બ-રી ઘોડા ઉપર નાખ્યો કેમકે જર તગી અને મુરકેલી વખતે કા-મ લાગે, વળી હીરા માણેક મોતી મણીઓના હાર પેહેરી લીધા અ-ને પોતાનાં મેહેલનું રક્ષણ કરવા રખેરાજ નિમ્વાસુ ચાકરને મુકી ચાલતી થઈ તે રાત દહાડો ચાલી જાય છે એટલે તે ખુબાર જગ-લમાં આવી પુગી જુએ છે તો અનેક ઝાડો હરીયાળીથી જરપુર હતા ત્યાં આગળ એક મુસોબીત મેહલ હતો તેની નજીક નીર્મળ પાણીનો ચશમે હતો તેની આગળ બદ્ધુ સહેજાદી બીતરી પોતા-નો અસ્ત્ર ઝાડને થડે બાંધ્યો, અને પોતે નાહી ઘોષ પાક થઈ કસ-તી ફેરવી સુર્યની પૂજા કરી ખાણ ખાણ એટલામાં કેટલાએક દેવો

આવી તેને વીંટી લીધી, અને કહેવા લાગ્યા કે જો નાપાક તું કપાંથી આવે છે અને અમારા ચરામા કપિવારે કેમ પડ્યો છે તેને બદલુએ જવાળ દીધો કે જો નાદાનો ઇન્સાન ઉપર દ્રોષ કરી તેને દુ ખ દેવા મરાહુર થાઓછો એ કેવું ખેદકારક છે તેને દેવોએ કહ્યું કે આ જગ્યા અમારી છે અહીં જે ઇન્સાન આવે છે તેને અમો મારી નાખીએ છીએ; યા અમારા રાજ પાસે લેઈ જઇએ છીએ, આજે તુ અમને મળ્યો તો હવે અમારા રાજ પાસે ચાલ તેને બદલુએ કહ્યું કે જો નાપાક તમારો રાજ ક્યાં આગળ રહે છે અને તેનું નામ શું છે, તેને દેવોએ કહ્યું કે અમારો રાજ આ પહાડ ઉપર રહે છે અને તેનું નામ અમર જાદુગર છે તે જે કોઇ ઇન્સાન આવે છે તેને અધારી મારમઈ (ભેયરામા) પુરે છે અને લાગ પડે તેને શેકી ખાય છે તેના એવા શુકનો સાબળી બદલુએ ખોલી કે જો હરામખોરો તમારો રાજ એવો ધાતકી છે તેને આજ હું પરાજય કરવાનો છું, એક કહી દેવોના સામી ઇસમે આજીજ પઢવા માડી તેથી દેવ બળવા માંડ્યા અને યુવારજી પાડી નાસવા લાગ્યા તેના દરદમરેલા સમ્બેદ સાંભળી અમર જાદુગર પોતાનું જાદુ ફેંકવા માંડ્યો તેથી પથ્થરને વરસાદ થવા લાગ્યો તેના સામી બદલુએ આગશ બહેરામની બંદમઈ કરી ઇસમે આજીજ પઢવા માડી, તેથી પથ્થર તેને લાગતા નહોતા એમ સાત દહાડા અને સાત રાત સૂંકી દેવોએ તેને શેકી રાખી અને પથ્થરનો વરસાદ ઉપરા ઉપર કરવા માંડ્યો તેનું રક્ષણ શુદ્ધાએ કર્યું આસમાનમાંથી અચાનક એક ફસતો આવ્યો અને બદલુએ કહેવા લાગ્યો કે જો પ્યારી બેટી એ નાદાન દેવો તને દુ ખ દે છે તેને તું આ લાકડી બતાવ તે જોઇ નાહી જશે, એમ કહી તેને સાત કાતળીની લાકડી આપી ફગતો ગુમ થયો અને બદલુએ

હોવાને લાકડી બતાવી તેથી આલસના બડકા થવા માંડયા અને હોવા
 ખુબ પાડી નાસી ગયા તે પોતાના રાજ પાસે જઈ કહેના લાગ્યા કે
 જો મારા મહેરબાન ભાષ તાર જુદુ ચાલતુ નથી અને તે અમો-
 ને બાળી નાંખે છે તેના જોવા શુકનો સાબળી અમર જાદુગર વો-
 'ત્તનુ જાદુ ફેકતો ફેકતો બદુખુડી સામો આવ્યો તેને આવવો જો-
 ઈ બદુખુએ લાકડી બતાવી ઇસમે આજીજ પડવા માડી તેથી જા-
 દુગર બળવા લાગ્યો અને ખુબ પાડી પોકાર કર્યો એટલે તેના શુર
 લાલ જાદુગર આવ્યો અને પહાડ, પર્વત ફેકવા માડ્યો, તે જોઈ
 બદુખુએ પીરમરદની આમેવી લાકડી સામી રાખી તેથી તલ્લેરામાત
 પહાડો તેની ચારે બાજુએ પડવા માડયા, તેનો કાટ બની ગયો.
 બદુખુ અદર ભરાઈ બેઠી તે વચ્ચે દહાડા સુધી રહી તેને પેલે ફ-
 ચ્ચતે આવીને કહ્યું કે જો સહેજાદી તુ આમ ફેટલાએક દિવસ બે
 સી રહેશે વોળી તારો પાર આવવાનો નથી મે જે તને લાકડી
 આપી છે તે આ કાટમાં ઠોક તેથી કાટ જડુનો બનેલો છે તે ઉડી
 જશે, અને તે નાદાન હોવાના સામી લાકડી લઈ દોડ તેથી બળીને
 નાશી જશે જોવા તેના શુકનો સાબળી બદુખુએ એમ કહ્યું તેથી ત-
 લેસમાત જાદુધી બનેલો કાટ ટૂટી ગયો, અને બદુખુ હોવા સામી
 દોડી. તેને જોઈ જાદુગર બળવા માડ્યો અને ખુબ પાડી સર્વ દેવ
 નાશી ગયા, અને બદુખુએ પોતાનો રસ્તો લીવો આગળ ચાલતાં
 એક બગર આવી તેમાં બદુખુ ઉતરીને જુએ છે તો મોટું મેદાન
 આલમ પડ્યું આગળ ચાલતાં એક દેવાલય તેના જોવામાં આવ્યું,
 તે તરફ બદુખુ ચાલી, તેને જોઈ રાક્ષસ સામો આવ્યો અને પોતા-
 ના મોઢામાંથી આતસના છોલા ઉડાડવા માડ્યો સહેજાદીએ તેના
 ઉપર ખજરનો ધા કર્યો તે જોઈ રાક્ષસે હમ એવો તેથી બદુખુ

તેના પેટમાં મધ, અને જુએછે તો તેને અધારે માલમ પડયુ, વળી પેટમાંની ગરમી કીંવા નંદકીથી હેરાન થઈ તે આસપાસ દોડતા માડા અને અકળાઇને પોતાના હાથમાં કટાર લીધે તે જોરથી ભોંકવા લાગી તે વાગવાથી રાક્ષસ અકળાયો અને પોતાના મન સાથે કહેના લાગ્યો કે આ નવાલો એવો ખરાબ છે કે આખા જન્મારાતું ખાધેયુ બહાર નીકળશે, એમ કહી એકારી કરવા જઈ એટલામાં બદ્ધુએ તેનું પેટ ચીરી નાખ્યું તેથી લોહી અને પડને દરીયો જાયો, તેમાં બદ્ધુ રૂમવા માંડી ધડીએક પછી જુએ પોતો નહીં તે ગજર નહીં તે મેદાન તેન એક જનાવર નજરે જોવામાં આવ્યું અને તે પકડવા જાયછે તેવું જ તે જનવર બદ્ધુને કંમરથી પકડી ભુલદ પહાડ ઉપર લઈ ગયો, તેને ખુકી જનવર મુમ થયું સહેમદી વિરમય થઈ ખુદાના શુકગન કરવા લાગી, એટલે પરીયોતુ ટોળુ આવ્યું તેણે બદ્ધુને જોઈ તેની તરફ આવીઓ અને તેને કહેવા લાગીઓ કે તુ કોણ છે અને આ જગ્યો ઉપર શા મારે આવ્યો છે, તેને સહેમદીએ જવાબ દીધો કે મને ખુદા લાવ્યો છે મેં આ પહાડ મારા જન્મારામાં જોયો નથી તેને પગઓએ કહ્યું કે અરે નાદાન તુ જાણતો નથી કે આ પહાડ પરીમદનો છે અહીં જે ઇન્સાફ આવે છે તેને અમો જાણી નાખીએ છીએ મ તેને કાપીને ખમ જોઈએ છીએ, એમ કહી લાકડા એકઠા કરવા માડ્યાં અને બદ્ધુની મારે જાણુએ ફાટ બનાવ્યો પછી અગ્ની મુકી ચાતલી થઈ અગ્નીના હોતા ઉડવા માડ્યાં, બદ્ધુએ પીગાર દની આપેલી લાકડી પોતાના માથા ઉપર ફરવી તેથી અગ્ની તેને નજીક આવ્યો નહીં જ્યાં સુધી લાકડાં બળ્યા ત્યાં સુધી અગ્નિન જોઈ આસમાન સુધી ઉઠ્યો, જ્યારે બળીને શાત થયું ત્યારે સ

હેમદી ત્યાંથી ચાલી આમળ નય છે તો તેજ ટોળુ તેને મળ્યું
 તેણે કહ્યું કે ઓ ગધેડાના સરદાર બેનકુદ અમોએ ચાર હઠાડા પ-
 હેલા તારા જેના ખુખસુરત જીવાનને બાળી નાંખ્યો હતો તુ ક-
 રીથી ક્યાંથી આવ્યો તેને સહેજદીએ જવાબ દીધો કે અરે ના-
 પાકો તમો એમ જણોછો કે ચાર હઠાડા પેહેસો એક જીવાનને
 બાળી મુક્યો હતો વળી મને જોયો તે સર્વનુ રક્ષણ આતશ બેહે-
 રામ કરે છે, તમો ઇન્સાન ઉપર દોષ કરી ખુદના ગુનેગાર થાઓ
 છો તેના એવા શુકનો સાબળી તેમાંની એક બેલી કે આને આ-
 પણે સમુદ્રમાં ફેંકો એટલે બસા દુર થાય ખીજીએ કહ્યું કે વધારે
 સાફ તો એજ છે કે તેને આપણા રાજ પાસે લઈ જઈએ એમ કહી
 પરીઓએ બદુખુને બાધી પોતાની પીઠ ઉપર બેમાડી પરીઓના
 રાજ પાસે લઈ ગઈઓ, તેને જોઈ અબય પરીજન બેહદ ખુશી થયો
 અને કહેવા લાગ્યો કે ઓ ખુખસુરતના જીવાન તુ શા માટે આ-
 ટકી મુશીબત વેઠી આવ્યો છે તેને સહેજદીએ જવાબ દીધો કે
 ઓ મહેરબાન હું મારૂં ધરખાર છોડી જ ગયે જ ગયું અને પહાડે પહાડ
 ફર છું તો પણ મારા બાઈ મારા જોવામાં આવતા નથી તેમ તે ર-
 સ્તો મને કાંઈ ખતાવતુ નથી, તેને પરીઓના રાજએ કહ્યું કે તારા
 બાઈ શા માટે નીકળ્યા છે અને તુ ક્યાં જવા માગે છે, તેને બ-
 દુખુએ જવાબ દીધો કે મારા બાઈ માત્ર ગાડ, ખુલખુલ પક્ષી અને
 સોનાની હોજન પાછી લેના બદુથી બનેલા તલેશ માત્ર પહાડ ત-
 રફ ગયા છે તેને પરીના રાજએ કહ્યું કે ઓ નાદાન એવું તારે દુ-
 સ્મને ખતાવેલું તેથી તે બન્ને પથ્થરના બન્યા હશે, તે જગ્યો જુ-
 લમાત છે ત્યાં અમાની કામથી જવાતુ નથી તો ઇન્સાન સી રીતે
 જઈ શકે હવે તું તારૂં જાન ખચાવી પાછો જા, તેને સહેજદીએ

કહ્યું કે જો કદી મારો જાન જશેતો ખુશ્માન છે પણ હું મારા બા
 ઘને જોયા વિના પાછી જનાર નથી તેને પરીઓના રાગએ પોતા
 ની પરીયોને હુકમ કીધો કે આને આપણી સરહદ સુધી મુકી આવો
 પછી એની નજરમા આવે ત્યાં જશે પરીઓએ પોતાની પીઠ ઉપર
 બેસાડી સાત દહાડા અને સાત રાત ઉડ્યા ક્યું એટલે પેલી ગાયુ
 નો છેડો આવ્યો ત્યાં બદુખુને મુકી આનતા થયા; બદુખુ જુએ છે
 તો પોતાનો ઘોડો ઉભેયો છે તેના ઉપર સ્વાર થઈ આમળ આવી,
 અને ઘોરો ધણા દિવસનો છુપ્યો હતો તે અડખડીમાં ખાખ ની
 એ પડ્યો તેવાજ તેના પ્રાણ નીકળી ગયા બદુખુ અહસોસ કરવા
 લાગી તેને એક ડાસો મળ્યો, તેને જોઈ બદુખુ પગે પડી એટલે જુ
 જગર ડાસો તેના ઉપર રેગ વરસાવી કહેના લાગ્યો કે ઓ ખુશ સુ
 રતના જુવાન તું આ ખુખાર જગલમા કેમ ફરે છે, અહીં ફા
 ડી ખાનારા જનવરો યા રાક્ષસો ધણા છે તે તારા જીવને જોખમ
 મા લાવશે તેને સેહેમદીએ કહ્યું કે ઓ મેહેરજાન બાપ માર
 રક્ષણ તમારા જેવા પીરમરદો કરે છે અને વળી કરશે તેને ડાસ
 એ એક મણી આપ્યો અને કહ્યું કે ઓ બેટા આ મણીમા એટલો
 શુણ છે કે અગ્નિથી બળીશ નહીં, પાણીમા ડુબીશ નહીં, ઝેરી જન
 નવરોતુ ઝેર અસર કરશે નહીં, જાદુ યા મન તારા ઉપર આકરો
 નહીં એમ કહી ડાસો શુભ થયો, બદુખુ આસપાસ જોના માડી.
 તેણે ડાસાને જોયો નહીં એટલે ખુદાનાં શુકરાન કરી કસતી ફેરવી
 સૂર્યની બહળી કરી પોતાના મન સાથે કહેવા લાગી કે ખુદા સર્વતુ રક્ષ
 ણ કરે છે, મેહેરમા યા જગલમા હીંવા પહાડમાં અથવા સમુદ્રમા જેણે
 તેને મણી આપ્યો તે આતશ મેહેરામ પોતે હતા, તે પોતાનો બદો
 જાણી તેના રક્ષણ માટે આપ્યો હતો, હવે બદુખુએ જાદુના ચપ્તારીક

પહાડ તરફ ચાલવા માડયું, આગળ જતા એક ચસમો તેના જોવા-
 મા આવ્યો તેમા રૂધીર અને પાત્ર ભર્યું હતું તે જોઈ આશ્ચર્ય થઇ
 આગળ ચાલી એટલે કેટલીએક ચુડેલોએ તેને ચીંટી લીધી અને
 કહેવા લાગી કે આને મેકીને ખાઓ યા કાઓ કાપી ખાઓ, એમ
 ભયાનક શબ્દ બોલવા માડીઓ તેને પીરમરદે આપેલી લાકડી બ-
 તોપી ને જોઈ પોકાર કરી નાસવા માડીએ, તેની પછવાડે બહુ
 દોડી અને તે પહાડ ઉપર ગઈ તેને જોઈ પહાડનો રાજા બેઠો જુલ
 આવ્યો, અને બહુબુને પગે પકડી સમુદ્રમા ફેંકી દીધી, તેને મર
 બળી ગયો, સહેજદી જુએ છે તો પોતે મવરના પેટમા છે એમ ધા-
 રી હાથમા ખજર લઈ લોકા માડી, તે વાગવાથી તેના આતરડા
 દુલવા માડવા તેથી મરત આજ્ઞાયો અને કીનારે આવી તેને કાઢી
 નાખી. બહુબુ તેના પેટમાથી સમુદ્રની રેતીમા પડી, થડીએક હો-
 સમા આવી જુએ છે તો પોતાના બદન ઉપરના કપડા ખરાબ થ-
 ઇ મએલા હતા તે સમુદ્રમા ધોવા લાગી તેને એક માછલી હાથે
 પકડી સમુદ્રમા લઇ ગઈ, અદર જુએ છે તો બમકાદાર દિવાન-
 ખાનાઓ, બાગ, બગીચા, હતા, તેમા બહુબુને પોતાની રાણી પાસે
 લઇ ગઈ, તેને જોઈ સમુદ્રની રાણી પોખરાજ કહેવા લાગી કે એ
 ખુબ સુગંધા જુવાન તુ કયાથી આવે છે તેને સહેજદીએ જવાબ
 દીધો કે હુ ઇગનથી આવુ છું, અને મારો ઇરાદો જાહુના ચમત્કા-
 રી પહાડ તરફ જવાનો છે. તેને પોખરાજે કહ્યું કે ઓ પ્યારા એ
 ખ્યાલ તાગ મનમાથી કાઢી નાખ, કેમકે સમરકદનો રાજા અતિ
 જગવાન છે નેનાથી એ પહાડમા જવાતુ નથી તો તુ ઇન્સાન શી
 મીને જાએ તેને મેહેમદીએ કહ્યું કે જો ખુદા મને અહીં લાવ્યો
 એ તેજ પાર બિનારશી, તેને સમુદ્રની રાણીએ કહ્યું કે ઓ ખુબ

સુરતના જુવાન તુ મારી સેહેમદી જોડે નેકા કરી મહીં રહે તેને બન
 દુખુએ કહ્યું કે પોતાનું કામ પાર પડયા વિના અદ્ય સુખને ઈચ્છી
 બેસી રહેવું એ નાદાનતુ કામ છે અરે એ પ્યારી રાણી માર સ-
 વં ખેદાન મેદાન થએલું છે, વળી મારા ધર બાર મુના મુકી હું
 જગલે જગલ અને પહાડે પહાડ ફર છું તો બી મારા બાઇની
 ખબર મને મળતી નથી તેમ તે પહાડ કંઈ તરફ છે અને કેટલા
 દુર છે તે બરાબર ખમર મને કેમ આપતું નથી તેને પોખરાજે
 કહ્યું કે તારા બાઇ જાહુના પહાડમાં શા માટે ગયા છે તે બ્યાન
 મારી આગળ વિગતવાર કહી બતાવ, હું તાર રક્ષણ માય એવો
 રસ્તો બતાવુ તેને સેહેમદીએ કહ્યું કે તે ગાતુ જાડ, ખુલખુલ પ-
 ક્ષી અને સોનાની હોજતુ પાણી લેવા ગયા છે તેને સમુદ્રની રાણી
 એ કહ્યું કે એ પ્યારી તુ બદ્ધુ છે, અરે હું તને અત્યાર મુકી
 પુરખ જાણતી હતી, હવે મારી પુણ્ય ખાતરી થઇ કે તુ પોતાના
 બાઇ અસાધ અને અમન્યા વાસ્તે નીકળી છે, મને પીગમરદે કહ્યું હતું
 કે ધરાનનો સેહેમદી એક વખત તારી પાસે આવશે તે દહાડો આજ
 છે હવે મમ્મી માગેલી મુરાદ પુરી થઈ એ મારી વહાની આ મારી
 ખુબસુરત સેહેમદી તારા બાઇ અસાધ ને હું બક્ષીશ આપી મુ-
 કી છું, તુ તેનો પછવાડે જા, અને એ જાને પથરના બનેલા છે
 તેને અસલ સુરતમાં લાવી પાછી આવ અરે પ્યારી એ પહાડ એ-
 વો બીયાબાન છે કે જે માણસ તેના ઉપર જતા પાછું ફરી
 જુએ છે તે પથરતુ બની જાય છે, તુ હરજેખ પાછું ફરી ન જો
 જે જો કદી તારા બાઇ જાને એમ કહે કે એ મારી વહાલો બેન બદ્ધુ
 જુ અમો તારી પછવાડે હેરાન થઈ ફરીએ છીએ એમ અનેક કો-
 તક કરી કહેવા લાગે ને ખરે મારી પાછું ફરી જોઈશ ના, કેમકે

તે તમેશમાં રાખે છે યાયછે વળી જે છુડ પક્ષી છે તે પહાડનો રાજા છે તેને પીરમરદે પકડી પાજરામાં બાંધ્યો છે, એવા સમુદ્રની રાણીના શુકનો સાબળી સહેજાદી બોલી કે ઓ મારી વહાલી ઓ છુડને પાજરામાં બાંધવાની પીરમરદને શી જરૂર હતી તેને સમુદ્રની રાણીએ કહ્યું કે ઓ પ્યારી ઓ પક્ષી નથી એતો વિકાળ કાજવન રાક્ષસ છે તે જાડુના કાગમાં બંધો હોશિયાર છે તેણે કે ટલાએક ઇન્સાનો યા દેવો કીયા પરીજાદોને હેરાન કર્યા છે, વળી કસતા લોકો ઉપર તે ધણો દુરા રાખતો તેથી એના એવા હાલ કર્યા છે તોખી તેનું જાડુ ફેંક્યા કરે છે, અને રાજકુમારો યા સોદાગરો વિગેરે જે તેના પહાડમાં જાય છે તેને પથ્થરના બનાવી દે છે, માટે તુ સાવધ રહેજે અને એ પક્ષી નજદીક જઈ તેની બાંને પાખો પકડી બાધી લેજે જ્યારે તારી મુરાદ પુરી થાય એટલે તેને જાનથી મારી નાખજે, તેથી તમેશમાં જાય પડશે એવા સમુદ્રની રાણીના શુકન સાબળી બદ્ધુ સલામ કરી કહેવા લાગી કે ઓ મેહેરબાન બાતુ ગને પાસે પૃથ્વી ઉપર મુકવાનો હુકમ કર એટલે હુ મારે રસ્તે પડુ સમુદ્રની રાણીએ પોતાની લોડીને હુકમ કર્યો કે જાને જે જગ્યા ઉપરથી લાવી છે ત્યાં મુકી આવ, એટલે લોડીએ માછલીનું સ્વરૂપ લઈ બદ્ધુને હાથે પકડી સમુદ્રના કિનારે પર મુકી તાલી મઈ, અને સહેજાદી વિચાર કરી ઝાડની નીચે બેઠી તેને કેટલાએક છુનોએ વીંટી લીધી તે જોઈ બદ્ધુ પોતાના મન સાથે કહેવા લાગી કે વળી આ જલા કયાથી આવી એટલામાં તો જામલ મુજવા માડયુ, ઝાડ મુજમાથી પડવા લાગ્યા, પથ્થરનો ચરસાદ થવા માડ્યો તે જોઈ પેલો મણી પૃથ્વી ઉપર નાખ્યો, તેણે તેજથી જીન મેહોશ થઈ પોકાર કરી નાસવા માડ્યા, તેની પછવત્

કે બદ્ધુ લાકડી લઈ દોડી તે જોઈ જીનો અગ્નિના ભડકા કરવા
 લાગ્યા અને હાડ, લોડી, પડ, વિષ્ટા વિગેરે મદા પદાર્થો બદ્ધુ ઉ-
 પર નાખવા માડ્યા તેથી સહેજદી નાપાક થઈ પેલો મહોરો પો-
 તાના દાયમા રાખ્યો, જીનોનું જોર વધવા માડ્યું, બદ્ધુ આમતે-
 મ જોવા લાગી તોપણ પાણીનો અશભો તેણે જોયો નહીં તેથી જ-
 વલ્લ કદ પામી ખુદાના શુકરાન કરી પૃથ્વી ઉપર પડી, અને પેલો
 મણી પોતાના ગોમા રાખ્યો જીનોએ તેના ઉપર પથરા દે-
 કવા માડ્યા, તેથી પહાડની મીશાએ તેના ઉપર ઢગવો થયો, સહે-
 જદી મણીના પ્રતાપથી અગદાણી નહી, જેમ પર્વતમા ગુફા હોય
 તેમ બદ્ધુની આસપાસ પથરા રહ્યા અને પોનાણુમા બદ્ધુ પડી
 રહી, જીનોએ જોયું તો તેની નજરે તે ન પડી એટલે જીનો માલ્યા
 ગયા અને આસમાનમાથી જેથી શબ્દ નીકળ્યો કે જો સહેજદી તું
 આ જગ્યો ઉપર કેટલાકાળ સુધી પડી રહેશે તોણી તારો પાર આ-
 વનાર નથી, તેમ પથરા દુર થનાર નથી તારી પાસે એ લાકડી
 છે તે ઠોક તેથી પથર દુર થશે અને અહીંથી થોડે દુર અશભો છે
 ત્યાં આગળ નાહી થોડા પાક થા જો ॥ જેથી શુકનો સામળી સહે-
 જદી હીમતમા આવી તેણે પેલી લાકડી પથરમા ઠોકવા માડી તેથી
 પથર દુર થયા બદ્ધુ આગળ ચાલી એટલે અશભો આવ્યો તેમાં
 નાહી પાક થઈ કસતી ફરવી ખુદાની બદગી કરવા લાગી, અને
 ખાણુ ખાઈ ચાલવા માડી. તે ખુલ્લ પહાડ ઉપર ગઈ, જેની ટોચ
 આસમાનને લાગી હતી તેની શીખર ઉપર સહેજદો સાત દહાડાને
 સાત રાતે પુગી, જુએ છે તો એક તરફ રેતીનો દરિઓ અને બીજી
 તરફ પાસિંગીક મહાસાગર. એક તરફ ખુખાર જંગલ, અને ચોથી
 તરફ જુલમાતના પહાડો, જેમાંથી અગ્નિના ભડકા ઉડી આકાશને

બાળતા હતા, વળી અનેક બીયાબ્યાન શબ્દો નીકળતા હતા વાર-
 વાર એમ ચતુ' હતુ કે પકડો, વાહો, મારો, ઠપો, છુદો એને આ-
 ખોને આખો મળી જાયો એવા અનેક શબ્દો તેને કાને પડતા મા-
 ડયા તેથી બદ્ધુ બીવા લાગી કે ઓ ખુદ તારી દુનિઆગા સેતા-
 નતુ ધણુ જોર છે તે ઇન્સાનને અતિ દુખ આપે છે ઓ આતસ
 મેહેગમ મારી વારે તુ ચડજે, તારા રિના બીજે મારો ખેલી નથી
 એમ કહી કસતી ફેરવી બદ્ધુ કડી એટલે એક ડોસો તેનો નજરે
 પડ્યો તે પીરમરદ લાખો વરસનો હતો, જેની આખેની પાપણો
 ખરીને ઝડી હતી, માથા ॥ યા આખા શરીરના વાળ સફેદ હતા
 અને તેની કાલચટક આખો હતી હાથગા મુગદળ પકડ્યો હતો
 એવા પાક અને પ્રહેજગાર પુરુષને જોઈ બદ્ધુ તેના પગમાં પડી
 કહેવા લાગી કે ઓ મેહેરખાન બામ આ વેળા તુ મારૂં રક્ષણ કર
 કેમકે મારે જીવમાતના પહાડોમા જવુ છે તો તાગ જેવા બદ્ધની
 મદદ જોઈએ, ડોમાએ તેને હિંમત આપી કહ્યુ ઓ મારી પ્યારી
 ખેરી તુ બેધડક રહે, તારી રક્ષાને માટે મેહેરામે મને મોકલ્યો છે
 ના તુ આ મુગદળ ઉપર બેસ એટલે તે ઉડશે અને તને જીવમા-
 તના પહાડગા મુકી પાછો આવશે વળી ખેટા તને શીખામણ આ-
 પુણુ કે તુ હરજેજ પાંખુ ફરી જોઇશ નહીં તેને બદ્ધુએ સલામ કરી
 મુગદળ ઉપર બેઠી પીરમરદે મેહેરામતુ નામ કહ્યો ધોકા માર્યો તેવો-
 જ મુગદળ આકાશ માર્ગે ચાલ્યો; તે જીવમાતના પહાડની તળેટીમાં
 મયો અને સહેજની હેઠી ઉતરી જુએ છે તો પોતાના બાઇના કપ-
 ડા ઝાઝી ડાળીએ બાંધેલા હતા તેને જોઈ બદ્ધુ જરબેજર રડવા
 લાગ્યો, અને માથાના વાળ પીંખવા માડી પેલો મુગદળ પીરમરદ
 પાસે મયો તેને બદ્ધુએ પુછ્યુ કે ઓ મુગદળ સહેજની ખુશીમાં છે

તેને મુગકળે જ્યાં દીધો કે સહેમદી ભરખેભર રડે છે અને પોતાના બાલ પીએ છે અને હાથ પોકારી પોતાનું મુસ્તક ઝાડના થડ સાથે આજીવા છે, મુગદળના એવા શુકનો સાબળી પીરમરદ આકાશ માર્ગે આસ્થા તે પહોર એકમા તેની પાસે ગયા અને અતરીક્ષથી કહેવા લાગ્યા કે એ મારી બેટી તુ આ ઝાડ નીચે રહીશ તારા જીગર ફેડીને લખો વરસ પડી રહેશે તોખી તારા પાર આવનાર નથી. તુ જે કામને સાર આવી છે તે કામ જલદી કર. અમો પરહેજનાર પુરુષથી નાપાકના પહાડમાં અવાય નહીં થા પડીએક ઉજુખી રહેવાય નહીં માટે જલદી કર, અને તારા પહાડા, જામને જીંધમાથી ઉઠાડ વળી કેટલાએક સહેજવાઓ કીવા સોદાગરો અથવા વેપારીઓ બેઠાલ પચ્ચરના બની પડયા છે તેને અસલ સુરતે લાન, જેથી તારા કલ્યાણ ખુબ કરશે વળી તારી નામના જીમો જીમ કામ રહેશે એના પીરમરદના શુકન સાબળી સહેમદી હિમતમાં આવી પોતાના કદમ પહાડ તરફ ફેરવ્યા એટલે પીરમરદ જીમ થયો સહેમદી પહાડ તરફ ચાલો તેથી હોકારા થવા અડયા તોડો, કચરો, કાપો, વાટો, બાબો, તેને છુટો, અરે એ બેઠાના લુચ્ચી તને લાજ કેમ નથી કે અડાળણી તુ અમારી પછવણ ફેલાગી છે, જાણતી નથી કે તારા બાઈ બેઠાલ થઈ પડ્યા છે તેમ તારા બે હાલ થશે, એમ વારવાર વિચિત્ર પ્રકારે શપથો થવા માંડયા અને આતશના બડકા આકાશ સુધી ઉડવા માંડયા, બુધું બેઠાડે ચાલવા માડી તેથી કેટલાએક અજગરો તેને પ્રમેવી દાલ વળ્યા તેને પેલી પીરમરદે આપેલી લાડી અડાડી બાળી નાખ્યા એમ કતોહળ અનેક વિધ થવા માંડયા, કેટલાએક રૂંદમુદ તેના પગમાં અથડાતા, કેટલા માથા વિનાના તાડની પાસે પડ્યા.

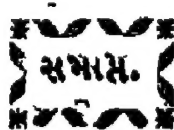
માં હીનીઓ લાલ દોડમ દોડ કરતા કેટલાએક છુનો તેને વીંટી નેનું
 માંમ તોડવાનો ઈરાદો રાખતા તેને બદ્ધુઓ મણી બતાવ્યો તે જો-
 ઈ પોકાર કરના માડયા, પહાડ ફાટના માડયો, જગલ ધુજના મા-
 ડયુ, ચોતરફથી અગ્નિ થવા માડયો, રાક્ષસોયા બદ્ધુગર પોકાર કરવા
 બાગ્યા, દિશાઓ ફીણ પડી બદ્ધુ પહાડમા સગાઇ ગઈ અને પહાડ
 બેઠે થયો આકાશમાથી શબ્દ થયો કે ઓ બદ્ધુ હિમત રાખી પેલો
 મણી પૃથ્વી ઉપર નાખ નહીં તો જીવમાતના પહાડમા અગદાઇને
 પથ્થર બની જશે એવા શુકનો સાબળી સહેજાદીએ મણી ફેંકી
 હીધો તેથીજ પહાડની સપાટી ઉપર પોતે આવીને જીએ છે તો
 સુખળા જીવમાતો સેનાનો પોકાર કરે છે સહેજાદી એક નજરથી
 ચાલવા માડી, તલેશમાત પહાડમા ફરીથી શબ્દ થવા માડયા
 પકડો, વાઢો, કાપો, છુદો, મારો, જાલો એને કાપીને ખાઈ જાઓ
 યા આખીને આખી ગજો એમ ચોતરફથી પોકાર થવા લાગ્યા અ-
 ને પથ્થરનો વરસાદ કરવા માડયા સહેજાદી બેઘડક ચાલી જાય છે
 તેણે પોતાના બાઇ અગન્યાને પથ્થરનો બનેલો જોયો, તેના મામુ
 જોઇ ગળગળી થઇ રડવા માડી વળી પોતાના મન સાથે કહેવા લા-
 ગી કે ઓ બદ્ધુ તુ આ કદને નિશે પોતાના બાઇને જીવમાતમાં
 પડેલો જોઇ રડશે તો તારા બી હાલ એવા થશે એમ અસાધને બી
 જોયો અને આગળ ચાલી ધુવડ પહો પોકાર કરના લાગ્યો ઓ
 પાપણી, અડાળણી, દુષ્ટા સુવરના પેટની તને શરમ કેમ નથી કે
 તુ બે ધડક ચાલી આવે છે. અરે રડી તારા બાપતુ અમારે છ બ-
 દ્ધાગતુ હેવુ નથી કે કરજ લેવા તુ આવે છે અમે અમારા પહા-
 ડમાં રહી સુખ ભોગવીએ છીએ તેને દુખમા નાખવા તુ પાપણી
 ક્યાથી આવી. સહેજાદી સપાટા બધ ચાલવા મૂંડી તે સાત હાડા

અને સાત રાત સૂઈ નહીં પાણી, અનાજ ફક્ત છુ જેલી માછલી અને મુરઘાના ઈંડા ફીંવા બીરકુ ખાતી, તે પેલા ધુવડના પાજરા નજદીક મધ તે ભી અને પાખો પકડી દોડાવતી બાધી, ધુવડ પક્ષી તેને આધીન થઇ કહેવા લાગ્યો કે ઓ ઇરાનની સહેળદી તુ મને જીવતદાન દે તારે જે જોઈએને આપુ સહેળદીએ કહ્યું કે માતુ ઝાડ, બુલબુલ પક્ષી અને સોનાની હોળતુ પાણી, અમીનો કુ પોએ ચાર વસ્તુ લેવા કુ તારી યારો આવી છુ, જે તેનહો આપેનો તારો જીવ લઇશ અને તારા પહાડતી માતીક થઇ અહીં રહીશ એમ કહો પક્ષીની પાખો તોડવા માડી, પક્ષી પોકાર કરવા લાગ્યો અને તેને માતુ ઝાડ બુલબુલ પક્ષી, સોનાની હોળતુ પાણી અને અમૃતનો કુ પો એ ચાર વસ્તુ આપી કહેવા લાગ્યો કે ઓ મેહેરબાન મારા ઉપર મેહેરબાની કરી તુ અહીંથી જા, બદુબુએ હાથ મા પાજર લેઇ પોતાના બાઈતરફ ચાલો, તેણે તેના ઉપર અમૃત છાટ્યુ તેથી આજસ મરડો બેઠા થયા અને પોતાની બેનને જોઇ બેઠા બુ-શીતા દરોવાયમાં મરક થઇ તેને કોટી કરી મુખન લઇ કહેવા લાગ્યા કે ઓ મારી વહાલી બેન તારા પ્રતાપથી અમો જીવતા થયા સ-હેળદીએ કહ્યું કે ખુદા સર્વનું સાર કરશે પેલા ધુવડની પાખો તોડી નાખી પહાડમા પોકાર થવા માડયા પથ્થરનો વરસાદ વરસવા લાગ્યો, તે જોઇ સહેળદીને રીસ ચડી તેથી તેણે ધુવડની મરદન તોડી નાખી તેના પેટમાંથી અગ્નિ પેદા થયો તેથી પહાડ સળભી ઉઠ્યો, તેનાં છોજા આકાશમાં જવા માંડયા બદુબુએ મણી પૃથ્વી ઉપર નાખ્યો અને પીરમરદે આવી લાકડી પોતાના માથા ઉપર ફેરવવા માડી તેથી તોફાન શાત થયુ બદુગર ધુવડ બનેલો હતો તેનું શ્વેસ શેકીને બદુબુએ યા અસાધે ફીંવા અગન્યાએ ખાધુ, તેથી તે-ના જેવા અમરકારીક બન્યા, અને પેલી પાખો અગન્યાએ બાધી

પોતાની બેન થા બાધને પીઠ ઉપર બેઠાડી ઉડ્યા માંડયો, તે થોડે
 દહાડે ધરાનથા આવ્યો અને પોતાના મેહેવમા ગયો, તેને જોઈ આ-
 નર નર અનહદ ખુશી થયા પોતાની બેનની ગાગેલી મુરાદ પુરી
 થઈ તેથી ત્રણ જણ અનહદ ખુશ થઈ આનંદાન કરે છે હવે સ-
 યાદી બહુ ઉગર લાયક થઈ અને જન્મે ભાઈ પણ ઉગર લા-
 યક થયા; તે હમેશની પેટે સિકાર કરના માડયા તેને ધરાનના આ-
 દશાદ જહાગીરે જોયા તે ખુશ્નુરત જુવાનને જોઈ બેહદ ખુશીના
 દરીયામાં ઘરક થયો અને પોતાના મન સાથે હહેવા લાગ્યો કે ઓ
 આતશ બેહેરામ આવા ખુશ્નુરત સહેજદા મને આપ્યા હોતતો મા-
 રુ નસીજતો પાર નહોતો, ઓમ કહો અસાધ અને અમન્યા પાસે
 આવ્યો તેને જોઈ જન્મે ભાઈઓએ અદખથી સલામ કરી હહેવા
 લાગ્યા કે ઓ મેહેરખાન બાપ આ જમલમા એકલો તું શા માટે
 ફરેછે, તેને જહાગીર આદશાહે કહ્યું કે ઓ પ્યારા બેટાઓ હું શી-
 મરને માટે ત્રણ દહાડાથી નિકળ્યો છું તે સિવાય મા આકરથી જુ-
 દોપડી જમલે જમવ અને પહાડે પહાડ ફરણું તોળી શિકાર મારા
 હાથમા ન આવ્યો ખુદાએ મેહેરખાની કરી કે તમે ખુશ્નુરત સહેજદા
 મને મળ્યા, હવે હું મારી પછવાડે ધરાનની માદીના વારસ તમને કર-
 વાનો છું વળી મારી ખુશ્નુરત બેગ છે તે તનેજ આપી ચુક્યો
 છું તેને અસાધે કહ્યું કે ઓ મેહેરખાન તારી અમારા ઉપર રેમ
 હશે ના અમે ધરાનની માદી કૃતા અધીક માનીશુ તેને આદશા-
 હે કહ્યું કે ઓ પ્યારાઓ જવદી કરો અને તમે તેહરાન ચાલો,
 તેને અસાધે કહ્યું કે ઓ મેહેરખાન બાપ પહેલા આ તારા ફર-
 જનનો મેહેલ નજદીક છે તેનો ટુકડો ખાઈ એશ આરામ કરી તેહેરાન
 જવશું તેનો એવો આમલ જોઈ આદશાહ તેની સાથે મેહેલમા ગયો તેને

આવવો જોઈ બહુ ધુણી થઈ અને નક્કરને હુકમ કીધો કે સેહેજ-
 તદ્વાર ખાણ તૈયાર કરો અને મીઠા પાણીની માછલી પકાવો, કેમકે
 બાદશાહ ખાણ ખાતા આવ્યા છે. હવે બાદશાહ જેવો દિવાનખાના-
 મા પેઠો એટલે બહુ સામી જાતી અને શાહનો હાથ પકડી ।
 હેવા લાગી કે ઓ મેહેરખાન બાપ ત આજ અમારા ઉપર મેહેરખુ-
 ની કરી અમારે ધર પાવન કર્યું તેને બાદશાહે ચુગન લઈ માથે
 ના પાગ સુધી રેમ વરસાવી તખ્તપર બેઠો અસાધ થા અમને
 બંને ભાઈ તખ્તને બુઝો દઈ સામા ખુરશી ઉપર બેઠા બહુ
 માત્ર ઝાડ અને બુલબુલ પક્ષી લાવીને બાદશાહની નજદીક મુકા
 અને સોનાના હોળનો દુનારો છોડ્યો તેથી સોનાતુ પાણી ઉછળ
 માંડ્યું અને આસપાસના ઝાડો કીંવા ડુલો સોનાની પેઠે કિરણો
 રના લાગ્યા, ઝાડ ગાયન કરના માંડ્યું, બુલબુલ પક્ષી તેના અર્થ ।
 શી બાદશાહને કહેવા લાગ્યો કે ઓ ઇરાનના બાદશાહ તારા ફરજ
 આગળ માત્ર ઝાડ, સોનાની હોઝતુ પાણી અને હુ બુલબુલ પક્ષ
 છું, બાદશાહ અચરત થઈ કહેવા લાગ્યો કે અરે નાદાન ઝાડ તે ક'
 માત્ર હશે તેને બુલબુલ પક્ષીએ કહ્યું કે ઓ હેવાન બાદશાહની હ
 રમને કુતરા કદી આવતા હશે, તેને બાદશાહે કહ્યું, ઓ ગધેડા-
 રાજા હોજતુ પાણી કદી સોનાતુ ન થાય તેને બુલબુલ પક્ષીએ કહ્યું
 ઓ કુતરા બાદશાહની રાણી કાચુ ઘોસ અને સુડી રાટી કદી
 ખાય તેને શાહે કહ્યું, ઓ ગડુ બુલબુલ પક્ષી ખુદાની ફરમામા
 તે આવતુ નથી તેને બુલબુલ પક્ષીએ કહ્યું કે ઓ દિવાના તા'
 સહેજદા તારી સામા બેઠા છે તેમ તારી સહેજદી તારે માટે ખ
 લ્યાની રક્ષાઓ લઈ આવે છે તેને તુ ઝાળખ અરે ઓ એવકુ
 આ તારા ફરજન છે જે રાણીને તે' કેદમાં નાખી છે તેના પેટ-

આ જ સેહેમદા યા એક સેહેમદી છે તે મલીકાની બેન કુલજરીન-
પુસે કમો કરી તને કુતરાં બતાવી આ નિરદોષ બાળકને જ ગલમા મુ-
ક્યા હતા તેને જન્મ આપનાર ખુન હતો તેણે તેનું રક્ષણ કર્યું અને આ
તાસે વજીર તેને તળાવ બેપરથી લાવ્યો. તેણે બેઠેરી મોટા કર્યો,
આજે તું મેહેરબાન બાપ મળ્યો નેથી તેની મુગદ પુરી થશે તેના
એવો શુકનો સાબળી બાદશાહ ખુશીના દરીયાવમા ગરક થયો અને
પોતાના ફરજનને ગચ્છી લઈ પોતાની પાસે બેસાડયા, બાણુ બા
શુ, અને ગુલામને હુકમ કીધો કે તું તેહરાન જા અને સેનાધિપ-
તિ યા વજીર કીંવા દીવાનને આ હુકમ આપજે તેના હાથમાથી
પ્રામગ્ય લઈ તેહરાન ગયો અને વજીરને કાગળ આપ્યો. વજીરે પત્ર
વાંચી સેનાધિપતિને હુકમ કર્યો એટલે ફોજ લઈ સામા ગયા અને
સેહેમદા યા સેહેમદીને હાથી ઉપર બેસાડી ગાજતે વાજતે રાજ-
મેહેમદાં આવ્યાં અને પેલી રાણી કેદમા હતી તેને બહાર કાઢી ન-
વડાવી ધોવડાવી બાદશાહ લેગાસ પહેરાની પોતાના ફરજન પાસે
લાવ્યા તેને જોઈ અસાધ અને અમન્યો કીંના બદ્દુખ સેહેમદીના હ-
રખનો પારજ રહ્યો નહીં. તે ખુશીના દરીયાવમા ગરક થયાં બા-
દશાહે પોતાની બીજી હરમની સેહેમદી અમન્યા જોડે પરખાવી અ-
ને સમરકદના રાજની છોકરીના લક્ષ અસાધની જોડે કર્યો તેમ બ-
દ્દુખ સેહેમદીને વજીરમદાની જોડે પરખાવી એમ એશ આરામ
અને ખુશીખુશીથી પોતાની જીંદગી ગુમરી ખુદા સર્વતું રક્ષણ ક-
રનાર છે, આતસખહેરામ સર્વનો સાક્ષી છે એકવાર આડી દેવકી જે.

જાહેર ખબર.

અમારે ત્યાંથી હરેક જાતના ગુજરાતી ડૉરા બાળબોધી
પ્રાચીન તથા તરણુમા વિગેરે પુસ્તકો ધણા સુદર અને
સસ્તા આપવામાં આવશે સામટી નકલ ખરીદ કરનારની
ખસેલી યેઝ બાવ લેનામા આવશે તે મિવાય અમારા બના-
વેલા પુસ્તકો નીચે મુજબ — તથા કાવ્યદોહન ભાગ ૫ મે
અમારે ત્યાંથી મળશે.

માન મુસાફરી

જાલધરની કથા

રોહિણીના રમુજ ફકરા

અસાધ અને અમન્યાની વાર્તા

રાહબેગમ અને રાણકદેવી.

જેહરામ અને અમરસીંહની વાર્તા

ગચ્છવેદ ચંદમા.

સુરેખાદરજી ગદ્યમા.

અરે વાચનારાઓ આ અમારી બનાવેલી ચોપડીઓ વાં-
ચો અને સાવધ થાઓ. જેમા હાત્મરસ કીવા વીરરસ વા
કરણારસથી ભરપુર છે નીચે લખેલા સગનામાંથી મળશે.

પા. બાપુજી મોક્ષદાસ. ઠેકાણુ આર્યોદય પ્રેસ,

શા. મનમુખ જગજીવન ઠેકાણુ માંડવીની પોળ

મધે સેઠની પોળમાં તથા હગનલાલ કુવેરદાસ.

લાલાલાલની પોળ.

વવાડી. મુખવજી પ્રેમજી પાસેથી.

